

Jaargang 8 • nummer 10 • 17 januari 2008
ONAFHANKELIJK MAGAZINE VAN DE RABBOUD UNIVERSITEIT NIJMEGEN

Mediatop 2007
Radboud-vrouwen
scoren in media

Twaalf vrouwen in toga
'Ik ben geen
excustruus'

De vrouw als alfaman
'Er wordt meer
gehuild'

V

O

X

Vrouwen
aan de top

Als we een uitstapje maken met studenten, doen we het meteen goed

Schrijf je in voor de Global Apollo Experience

Ze zijn er te over. Traineeships, business courses, masterclasses. Vol met intensieve programma's waarvoor je soms ook naar het buitenland mag. Kom je als aanstormend talent toch mooi een keer in Londen of zelfs New York als je geluk hebt.

Bij Allen & Overy pakken we dergelijke zaken net iets anders aan. Organiseren we trajecten die je net iets verder brengen. Zoals de Global Apollo Experience. Een programma van vijf maanden ter aanvulling op je studie en als voorbereiding op de commerciële advocatuur. Eens in de twee weken volg je colleges van kopstukken uit de juridische praktijk, waarbij vrijwel alle aspecten van het recht aan bod komen. Daarnaast krijg je praktische trainingen om je breed te ontwikkelen. Bovendien kun je meteen je grenzen verleggen: gedurende vijf maanden werk je in een team aan een internationale overname waarvan de closing tijdens een vierdaags verblijf in Hongkong plaatsvindt. De Global Apollo Experience is bedoeld voor studenten in de laatste fase van hun studie Nederlands recht, notarieel recht of fiscaal recht.

Meld je vóór 15 februari 2008 aan op www.werkenbijallenoverly.nl.

De Global Apollo Experience start op 10 maart 2008 met een introductie op onze kantoren in Hamburg, Milaan, Parijs, Brussel, Praag of Londen en eindigt op 30 juli 2008 na een 4-daags verblijf in Hongkong.

Nummer 10 • jaargang 8 • 17 januari 2008

“Niet erg dapper”, zei Ronny Naftaniel van het Joods informatiecentrum over de weigering van Dries van Agt om rechtstreeks met hem in debat te gaan. De twee tegenpolen in Israëlkwestie discussieerden daarom op 15 januari in het Spinozagebouw alleen met het publiek. Organisator was Umoja, studievereniging voor Culturele Antropologie en Ontwikkelingsstudies.

Mediatop 2007 Vrouwen domineren mediatop

Carla van Baalen, hoogleraar parlementaire geschiedenis en directeur van het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis, is de eerste vrouw die zich winnaar mag noemen van de mediatrofee van de universiteit. In de top vijf van de mediatop staan dit jaar liefst drie vrouwen. “Ik ben een beetje verlegen met de prijs.”

Interview Tatjana van Strien: “Het lichaam wil niet afvallen”

Afvallen staat in de meeste goede voornemenlijstjes van deze maand hoog in de top drie. Maar doe dat in godsnaam niet met Sonja Bakker of een willekeurig ander dieet, betoogt hoofddocent klinische psychologie Tatjana van Strien. “Hoe harder je een jojo omlaag werpt, hoe harder het weer omhoog schiet.”

Thema Vrouwen aan de top

In zijn nieuwjaarsrede van 2007 noemde collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth een streefgetal van tien nieuwe vrouwelijke hoogleraren in dat jaar. Dat werden er twaalf. Hoe kwamen hun benoemingen tot stand, hoe hard lekt de pijn van vrouwen in de wetenschap en wat vindt het mannelijk bolwerk van de vrouwelijke nieuwkomers?

en verder 4 nieuws & opinie 13 wetenschap kort 26 cultuur 30 vox campus 32 huisgenoten

Bij dit nummer Zelf ben ik omringd door zorgende mannen. Collega's die keurig op het schoolplein staan en een echtgenoot die niet te beroerd is om thuis te blijven als de kinderen ziek zijn. Wat dat betreft kunnen we genoeglijk achterover leunen en de feministische golfjes hartelijk danken. Toch lopen er stiekem andersdenkenden over de campus. Ze kenden vrouwen tot voor kort in twee posities: echtgenote of secretaresse. Moeten ze ineens ook zo nodig een toga aan! Dan wil je je wel eens politiek wat minder correct uitlaten over de vrouwtjes, dat ze vaker huilen en altijd op tijd thuis willen zijn enzo. Gelukkig zijn er ook modernere oudere heren. Toen ik voor het eerst mijn opwachting zou maken bij de collegevoorzitter en de afspraak verzette vanwege een oppaskwestie, was hij vol begrip. Kinderen gaan voor de collegevoorzitter, sprak hij schalks. En nu, vijf jaar later, heeft hij het toch maar mooi voor mekaar gekregen: twaalf vrouwen in toga! Man naar mijn hart. /Patricia Veldhuis

Nissen eruit, Eijk erin

Deining bij theologie. De Nijmeegse kerkhistoricus Peter Nissen stapte over naar de universiteit van Tilburg, zo werd eind december bekend. Twee weken later volgde het bericht dat de conservatieve aartsbisschop van Utrecht, Wim Eijk, de nieuwe grootkanselier wordt van de Nijmeegse theologiefaculteit.

Decaan Ben Vedder

Gefeliciteerd met de nieuwe grootkanselier. Heeft de faculteit over die benoeming wat te zeggen gehad?

“Dat weet ik niet.”

Dat weet u niet.

“Nee dat weet ik niet.”

Goed. Welke invloed heeft een grootkanselier eigenlijk op de faculteit? Bijvoorbeeld op het curriculum.

“Dat weet ik niet, ik ben hier pas sinds deze zomer decaan.”

Wat vindt u ervan dat Eijk de nieuwe grootkanselier is?

“Ik wacht af.”

U wacht af.

“Ja, wat zou u doen in mijn positie?”

Me inspinnen om de belangen en de visie van de faculteit zo goed mogelijk bij de grootkanselier voor het voetlicht te brengen.

(pauze)

“Ja, wat denkt u dat ik doe?”

U wacht af.

“U denkt toch niet dat ik alles tegen u zeg?”

Dus u wacht niet af?

(pauze)

“Ik wacht af met een open houding. Schrijf dat maar op.”

‘Mediatheoloog’ Nissen gaat zich in Tilburg vooral bezighouden met de cultuurgeschiedenis van het christendom. “Die opdracht past beter bij mijn wetenschappelijke ambitie dan de Nijmeegse leeropdracht Kerkgeschiedenis”, aldus Nissen.

Tot vorig jaar was hij decaan bij theologie. Hij zorgde ervoor dat Nijmegen zich op het laatste moment terugtrok uit een fusie met de theologische faculteiten van Utrecht en Tilburg. Dat was waarschijnlijk de oorzaak dat het Vaticaan de Radboud Universiteit ruim een jaar geleden het recht ontzegde om nog langer zogenaamde canonieke graden te verlenen.

Nog recenter is het nieuws dat aartsbisschop Eijk van Utrecht benoemd is tot grootkanselier van de theologische faculteit in Nijmegen. De faculteit zelf is uiterst terughoudend met haar commentaar (zie kader), maar waarnemers verwachten dat de als conservatief bekend staande Eijk (ooit noemde hij homoseksualiteit een ‘neurotische ontwikkelingsstoornis’) zeker een stempel zal drukken op de faculteit.

Peter Nissen

foto: Erik van 't Hullemaer

teit. Zo was Eijk degene die in 2006 een strenge selectie toepaste op docenten in de nieuwe gefuseerde faculteit Theologie in Utrecht. Daarbij moesten ‘homovriendelijke’ docenten het veld ruimen en verdween het vak feministische theologie van het toneel.

Hoe groot zijn invloed in Nijmegen is, moet nog worden afgewacht, maar: “in elk geval zal de afweging tussen wetenschappelijke kwaliteit en gehoorzaamheid aan kerkelijk leergezag onder spanning komen staan”, schrijft het dagblad *Trouw*. Peter Nissen noemt het samenvallen van zijn vertrek met de komst van Eijk een “curieuze samenloop van omstandigheden”. /RG

DORPSPOMP

De collegevoorzitter wil graag dat we trots zijn op de RU, en dus riep hij iedere Radboudiaan tijdens de nieuwjaarsrede op om bij studie of vakantie in het buitenland, een shirt met RU-logo te dragen. Bent u daar trots genoeg voor?

Esther-Mirjam Sent, hoogleraar economie

“Nederlanders zijn geneigd tot klagen en bagatelliseren. In vijftien jaar in de VS is ‘be true to your school’ er bij mij behoorlijk ingeramd. We moeten veel trotser zijn op onze universiteit! Dus ja, mijn dochter loopt in het buitenland rond in een RU-shirtje. Een positieve houding ten opzichte van je universiteit heeft een positieve invloed op het werk dat je levert.”

Marion, medewerkster campusshop

“We hebben truien in de kleuren lichtblauw, grijs, rood. Elk jaar krijgen we nieuwe modellen, maar de vraag naar die ouwe met het logo voorop is nog steeds erg groot. Helaas hebben we die niet meer. Natuurlijk ben ik zelf ook trots op de universiteit! Maar ik loop niet met kleren van Radboud rond.”

Ernst Visser, student geschiedenis

“Ik ben zeker niet van plan om tijdens mijn verblijf in Praag in RU-kledij rond te gaan lopen. Daarvoor is eerst een serieuze kwaliteitsinjectie nodig. Het niveau is nu simpelweg nog niet goed genoeg om van enige internationale status te kunnen spreken.”

René ten Bos, hoogleraar wijsbegeerte van de managementwetenschappen

“Ik bloos van trots als ik andere mensen mag zeggen dat ik hier werk. Het is interessant en bemoedigend dat De Wijkerslooth een oude, bijna vergeten deugd weer uit de mottenballen wil halen. Maar ik zal geen RU-shirt dragen. Ik heb een hekel aan shirts. Ze staan me niet. Maar in de wintertijd durf ik best een RU-sjaal te dragen.”

Jeroen Boleij, student Nederlands recht

“Tijdens een buitenlandstudie zou ik me er wel trots genoeg voor voelen. Om het op vakantie te dragen gaat me wat ver. Een badhanddoek met zo’n schreeuwend RU-logo zou ik denk ik nog wel gebruiken. Misschien een idee?” /AD, JG

Preventief ergeren

Ik heb last van een esprit de bicyclette. Ik zit dan 's ochtends op de fiets, ik zwoeg door het donkerte van de Heijendaalseweg, en mopper me alvast vooruit. Ik anticipeer op de irritaties die komen gaan. “Zul je zien dat Kees zich weer niet aan de afspraak gehouden heeft. Komt-ie een kwartier te laat binnen, en dan zegt hij: O, sorry, je bent er al, haha. Met dat vreselijke lachje van hem. Dan gaat hij zeggen dat hij het helaas, helaas niet heeft afgekregen. Nou, dan zeg ik: Zo? Weer niet? Of nee, ik zeg: Niet afgekregen? Dus je bent er wel aan begonnen? Zullen we dat dan even uitprinten? Of nee, ik zeg: Verdomme, Kees. Iedereen werkt zich hier het schompes uit de naad, of hoe zeg je dat, nee, onderbreek me niet, iedereen werkt zich het apezuur in de ogen, en alleen jij, en kijk maar niet zo schijnheilig, jij lift mee op de nek van de anderen, jij rotzooit maar wat aan, nee: jij lúmmelt, Kees.”

Opvallend hoe fluïde en welbespraakt ik 's ochtends op de fiets ben. Vloeiend, gevat, met een precies gevoel voor timing ruzie ik mezelf de dag door. Alle discussies win ik. In alle dispuuten heb ik ook de meest sluitende argumentatie.

MGT

Bijzonder sterk is ook dat de meeste gesprekspartners, in mijn scenario dan, later op de dag hun excuses komen aanbieden. Of alsnog komen zeggen dat ik groot gelijk had. Ik betoon mezelf dan grootmoedig, ik doe niet kinderachtig, en strijk over mijn hart.

Ik zet mijn fiets in de klem, haal mijn tas eraf, juist als ik in gedachten tegen Kees zeg dat hij weer kan opstaan, want hij heeft nu lang genoeg op zijn knieën gezeten. “Even goeie vrienden”, zeg ik joviaal. Zo ben ik.

Als ik boven kom, staat Kees voor mijn deur. Hij kijkt me onbevangen, maar toch ook een tikkeltje schuldig aan. Hij weet natuurlijk niet dat ik hem zojuist ongenadig alle hoeken van de Heijendaalse weg heb laten zien. Toch zie ik dat hij aangeslagen is. Hij ziet bleek en trilt helemaal. Zou ik hem te hard hebben aangepakt? Hij wappert met wat papertjes. “Hier is het stuk, Mgt. Af. Ik heb de hele nacht doorgewerkt.” Die Kees. Wat een schatje. Zo zie je maar: als je collega's af en toe goed de waarheid zegt, dan kruipen ze voor je. Het is een gave. /Mgt

Geen geld voor tweede researchtoren

Een tweede researchtoren voor de medische faculteit is mogelijk van de baan. Het college van bestuur vindt het financieel niet verantwoord dat de faculteit zich in de schulden moet steken om het 20 miljoen euro kostende gebouw te financieren.

Het veto van het college van bestuur komt voor velen onverwacht. Felix van Baal is als directeur van Bedrijf Huisvesting verantwoordelijk voor de nieuwbouw op het UMC-terrein. Hij is nog onwetend wanneer Vox hem met het nieuws confronteert en is danig van zijn stuk gebracht. "Voor de tweede researchtoren vragen we niet eens extra geld aan het college van bestuur. De investering wordt betaald uit de reguliere onderwijs- en onderzoeksmiddelen die ook dienen om huisvestingskosten mee te financieren. De bedoeling is dat dit geld straks terugverdiend wordt in de exploitatie, net zoals dat met de Mercator-gebouwen gebeurt."

Het college van bestuur is desalniettemin onverbiddelijk. Om het gebouw te kunnen financieren, moet de medische faculteit

De eerste researchtoren (en de laatste?)

foto: Bert Beelen

geld lenen. Dat leidt voor een langere periode tot financiële tekorten, die het college vervolgens moet bijpassen. Daar is geen geld voor, aldus collegewoordvoerder Willem Hooglugt. Volgens hem moet de "tering naar de nering gezet worden".

Daarmee verwijst Hooglugt naar de begroting voor 2008 die er inderdaad niet al te rooskleurig uitziet. De universiteit bevindt zich financieel in zwaar weer. Dat komt onder meer doordat de studentenaantallen in Nijmegen minder hard groeien dan elders, een gevolg van het beleid om

niet langer te werven onder hbo-instromers. Daarnaast hebben andere universiteiten sneller het bachelor-mastersysteem doorgevoerd waardoor ze nu (tijdelijk) meer diploma's uitreiken. Nijmegen krijgt daarom in 2008 niet meer dan 7,8 procent van het rijksbudget, het laagste aandeel sinds 2000.

Dat, in combinatie met de plannen van minister Plasterk om 100 miljoen weg te halen bij de universitaire basisfinanciering en een duurdere cao voor het personeel "bemoeilijkt de ambities van de universiteit in ernstige

mate", zo schrijft het college. Vandaar dat de faculteiten de opdracht krijgen om de komende tijd de handen uit de mouwen te steken. Zij zullen zich sterk moeten richten op het verwerven van subsidies en opdrachten van het bedrijfsleven, de zogenaamde tweede en derde geldstroom. Daarnaast komt de Radboud Universiteit schoorvoetend terug op de beslissing om niet meer onder hbo-studenten te werven. "Goede hbo-ers moeten worden uitgedaagd om hier te komen studeren. Faculteiten die hier terrein hebben verloren zullen actie moeten ondernemen", schrijft het college. Hoe het verder gaat met de tweede researchtoren is nog niet bekend. De eerste researchtoren, waar onder meer het Nijmegen Centre voor Moleculair Life Sciences (NCMLS) is gevestigd, kampt nu al met ruimtegebrek. Volgens de nieuwe decaan van medische wetenschappen, Frans Corstens, is er ook ruimte nodig om nieuwe onderzoeksprojecten op te starten. Hij benadrukt dat het collegebesluit niet het einde betekent van de nieuwe researchtoren. "We bekijken nu wat er nodig is om de plannen door te laten gaan." /RG

'OV-systeem was gemakkelijk te kraken'

Met een spectaculaire demonstratie voor het *RTL-journaal* bewees de 25-jarige RU-student Roel Verdult dat het nieuwe OV-systeem verre van waterdicht is.

Met zijn zelfontworpen apparaatje, niet groter dan een mobiele telefoon, kopieerde Verdult een gekocht kaartje dat hij vervolgens onbepaald kon gebruiken. Naar eigen zeggen heeft hij niet veel moeite hoeven te doen om het systeem te kraken. Toen duidelijk werd dat producent Trans Link Systems (TLS) bij de wegwerpkartjes koos voor een goedkope en verouderde chip (de Mifare Ultralight Card) wisten hij en zijn medeonderzoekers dat het systeem theoretisch te kraken was.

In een kleine persconferentie in het Huijgensgebouw legt Roel Verdult (25) uit waarom hij ervoor koos om de veiligheid van de chipkaart te onderzoeken. "Het is een systeem dat iedereen verplicht moet gaan gebruiken, er zijn geen alternatieven. Maar er is geen enkele openheid over het systeem, er zijn ook geen wetenschappers benaderd om mee te denken. Wanneer ze een van ons vooraf hadden gevraagd of de nu gebruikte chip veilig was, had die gelijk kunnen zeggen dat deze chip makkelijk te kraken is." Inmiddels is er een delegatie van Trans Link Systems naar Nijmegen gereisd om zich door Verdult te laten uitleggen hoe hij hun systeem heeft gekraakt. Volgens Wouter Teepe, postdoc bij de af-

RU-student Roel Verdult

foto: Dick van Aalst

deling Security Of System, reageerden ze "not amused, maar desondanks hoffelijk". Er is in ieder geval één kaartje dat nog onveilig is dan het weg-

werpkartje van TLS en dat is het parkeerkartje voor het Huijgensgebouw. In zijn eerste onderzoek wist Verdult dat al te kraken. /AvdH

DRIETAND
Henk van Houtum

Verlichte hokjesgeesten

Als je zoals ik dicht bij de universiteit woont, wordt de campus niet alleen een deel van je werkdag, maar ongewild ook van je avond. Bij het ommetje voor het slapen gaan, komt de campus dus vaak op mijn pad. En het wonderlijke is, hoe minder

licht er is, hoe duidelijker sommige patronen worden. Dan blijkt de Erasmuslaan inderdaad een slecht verlichte en hinderlijke scheidingsweg midden op de campus. De Erasmustoren daarentegen doet zijn naamgever wel eer aan: het straalt als een verlichte bak in een verder donker Zuid-Nijmeegs avondland. Wat het donker van de avond vooral duidelijk maakt, is dat het merendeel van de werkplekken in afzonderlijk verlichte hokjes is verdeeld. Het is verleidelijk om deze bespiegeling door te trekken naar de universiteit anno 2008. Want hoe verlicht zijn we werkelijk als we ons allen afzonderen in hokjes? De universiteit en daarmee de homo universalis is in de loop der eeuwen volledig 'verhokt': in faculteiten, leerstoelen, vakgroepen, disciplines, specialisaties, universitaire rangen en titels, mannen en vrouwen. En in onze hyper-economistische samenleving heeft deze verkokering geteld tot absolutistisch aandoende indexeringen: de hokjes worden geteld, gemeten en in parameters en ranglijsten vervat. Wat begonnen was als een project van verlichting en bevrijding van de homo universalis is geworden tot een homo statisticus, de tellende mens die leeft naar het adagium dat je pas meetelt als je geteld kan worden. Uit angst voor de vrijheid van wat gezien wordt als de concurrerende Ander, koestert de wetenschapper zijn/haar eigen obscurantistische hokje als het schoonste en het beste en vreest voor ordeningsverstorende vreemde elementen. Met de deur dicht en de blik naar binnen werkt de moderne wetenschapper zich omhoog in de statistieken van de waardering. Maar grote maatschappelijke vraagstukken vragen om openheid en platte structuren waarin veel verschillende invalshoeken aan het licht komen. Want wetenschappelijke innovaties vinden vaak juist plaats op de grenzen van disciplines. De naamgever van onze verlichte toren, Erasmus, zelf was een groot voorstander van de tolerantie tussen verschillende opvattingen en de vrijheid van wetenschap. Daarmee legde hij de basis voor wat later de Verlichting werd genoemd. Waar is die Verlichting mis gegaan? Ik keer om. Ik ga slapen. Maar ik laat vannacht de lichten binnen maar eens aan.

P.s. En voorts ben ik van mening dat de Erasmuslaan een goed verlichte, autovrije wandel-avenue moet worden

In de rubriek Drietand geven drie Radboudianen, Henk van Houtum, Lisa Westerveld en Peter van der Heiden om beurten hun mening.

Nijmeegse 'mythbusters' naar VS

De Nijmeegse studenten natuurwetenschappen Tim Smit en Steven Roeters hebben de eerste plaats bemachtigd bij de *Be a Mythbuster*-wedstrijd van *Discovery Channel*. De prijs: een reis naar San Francisco om de échte mythbusters van *Discovery* te ontmoeten. In de film die de Nijmeegse studenten inzonden, ontraadselden zij de zelfgedoopte 'Phone Book Myth'. Tim kwam op het idee om te onderzoeken of het mogelijk was twee ineengeregen Gouden Gidsen zomaar uit elkaar te trekken. Inmiddels is hun film op YouTube ruim 55.000 keer bekeken. In februari zal het winnende

filmje bovendien door *Discovery* worden uitgezonden.

Op 4 februari vliegen de twee studenten naar San Francisco om daar de ware mythbusters, Adam Savage en Jamie Hyneman, te ontmoeten en van hen persoonlijk commentaar op hun film te ontvangen. Beiden kijken uit naar hun bezoek en verwachten er vooral veel lol te gaan beleven. "We hebben van een jurylid gehoord dat de mythbusters in het echt erg aardig en grappig zijn", aldus Tim. "Bovendien zijn we natuurlijk erg benieuwd naar de stad", besluit Steven. Het filmje is ook te zien op Voxlog. /MP

Verplichte scholing 'onrechtmatig'

De verplichte basiskwalificatie voor docenten bij de Faculteit der Sociale Wetenschappen is 'onrechtmatig' ingevoerd. Dat zegt de Ondernemingsraad van de Radboud Universiteit. De raad noemt het faculteitsbeleid 'ongeldig' en heeft het college gevraagd om het faculteitsbestuur tot de orde te roepen.

Vorig jaar nog wilde het college van bestuur zelf universiteitsbreed een verplichte basiskwalificatie voor docenten invoeren. Dat houdt in dat docenten aan vastgestelde didactische scholingseisen moeten voldoen. Bij het ontbreken daarvan zouden docenten verplicht moeten zijn om een cursus te volgen. Dat plan werd toen tegengehouden door de Ondernemingsraad die vond dat het een scholingsverplichting niet nodig was en zou leiden tot onnodige bureaucratie.

De faculteiten legden zich daar echter niet bij neer. Als het niet kan op centraal niveau, dan maar op facultair niveau, zo redeneerden onder meer de faculteiten van Sociale Wetenschappen en Managementwetenschappen. Decaan Hetty Dekkers van Sociale Wetenschappen legt uit waarom. "Voor onderzoekers is het al ja-

ren gebruikelijk om prestaties te toetsen aan kwaliteitscriteria. Onderwijs vinden we zeker zo belangrijk, dus waarom zou dat daarvoor niet gelden?" Ze begrijpt de commotie van de Ondernemingsraad niet. "Het vaststellen van kwaliteitscriteria zou door iedereen moeten worden toegejuicht."

In een antwoord op de OR kondigt het college aan te onderzoeken of een aanpassing van de regeling bij sociale wetenschappen noodzakelijk is. Dekkers benadrukt echter dat in de brief ook staat dat de beoordeling van onderwijsvaardigheden primair een taak is van de faculteiten zelf. Ze ziet eventuele gesprekken dan ook met vertrouwen tegemoet. "Ik ga hier niet de kwaliteitsbewaking stopzetten." /RG

"Ik sta bij de bar, mijn natuurlijke plek – niet bij de koffie." Kersverse decaan Corjo Jansen heet studenten welkom op de nieuwjaarsbijeenkomst voor rechtenstudenten. Lees het verslag op

VOXLOG.NL

Economie wint eerste editie Battle of the studies

Op vrijdag 11 januari namen zeven teams deel aan de eerste editie van de door de NSSR georganiseerde Battle of the studies. Op drie verschillende disciplines (knotsbal, frisbee en unihockey) werd er in het sportcentrum gestreden om de titel 'meest sportieve studie'. Björn Verstraete van de NSSR is tevreden over deze eerste editie van wat een jaarlijks terugkerend evenement moet worden. Het door studievereniging ESV afgevaardigde team van Economie sleept de hoofdprijs in de wacht, waarmee Economie zich het komende jaar de meest sportieve studie mag noemen. /BC Foto: Erik van 't Hullenaar

Vrouwen domineren mediatop

Carla van Baalen, hoogleraar parlementaire geschiedenis en directeur van het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis, is de eerste vrouw die zich winnaar mag noemen van de mediatrofee van de universiteit. In de top vijf van de mediatop, die elk jaar met de nieuwjaarsrede wordt bekendgemaakt, staan liefst drie vrouwen.

Het is de vierde keer dat de Radboud Universiteit de bokaal uitreikt aan de best scorende wetenschapper in de media. Eerdere winnaars waren rechtehoogleraar Ybo Buruma (twee keer gewonnen) en Peter Nissen, hoogleraar theologie, die dit jaar de overstap maakt naar de Tilburgse universiteit.

Mediaoptreden is voor Carla van Baalen een tweede natuur. Al sinds de eerste mediatop, uit 2004, staat zij in de top 15. Ook Roos Vonk, hoogleraar sociale psychologie, ontpopt zich tot een echte mediatijger, door nu voor de derde keer op rij een toppositie te bekleden. Vonk, die op een haar na de eerste plaats miste, dankt haar positie onder meer aan het in 2007 door haar gelanceerde initiatief voor de website wijnorenernietbij.nl. Van Baalen trad veelvuldig op als commentator bij de kabinetsformatie, en liet vorig jaar verder haar licht schijnen over de referenda, de ruzies in de VVD, de groeistuipe van de SP en over de plannen van Wilders voor een anti-islamfilm. De derde vrouw in de top vijf is Maria Hopman, tot nu toe afwezig in de hoogste regionen van de mediastatistieken. De vorig

jaar tot hoogleraar fysiologie be kroonde Hopman dankt haar mediafaam aan de Nijmeegse Vierdaagse. Rondom dit evenement startte Hopman een uniek experiment, door bij wandelaars middels een in te slikken chip de vochthuishouding te meten.

Naamsvermelding

Vier wetenschappers (allen man) weten nu al vier jaar op rij de top tien te halen, onder wie de juristen Peter Tak en Ybo Buruma. De terugval van Buruma (plaats 7) heeft deels te maken met zijn decanaat. Ook speelt volgens de organisatoren van de ranglijst het 'Buruma-effect' een rol: hij is inmiddels zo bekend, dat in zijn mediaoptredens veelal onvermeld blijft dat we te maken hebben met een hoogleraar van de Radboud Universiteit. De spelregels zijn wat dit betreft streng: zonder vermelding van plaats of universiteitsnaam worden geen punten geteld. Al vier jaar op rij stijgt het totaal aantal geregistreerde mediapun-

Mediatop 2007

1	Carla van Baalen	letteren
2	Roos Vonk	soc wet
3	Peter Tak	rechten
4	Maria Hopman	umc
5	Peter Nissen	theologie
6	Paul Hoebink	soc wet
7	Ybo Buruma	rechten
8	Erik de Gier	management
9	Hans Ester	letteren
10	Michiel de Vries	management

ten. Niet alleen zijn de Nijmeegse deskundigen vaker in de media aanwezig, wat 2007 betreft speelt ook een andere manier van registreren een rol. Dit maakt dat het aantal punten van de winnaar vorig jaar (Ybo Buruma met 238 punten), dit keer slechts goed zou zijn voor een vierde plaats.

De toegenomen concurrentie in de mediatop blijkt bijvoorbeeld ook uit de resultaten van derde-werelddeskundige Paul Hoebink. Hij genereerde in 2007 méér media-aandacht dan het jaar ervoor, maar zakt toch twee plaatsen in de ranglijst. /PvdB

Winnaar Carla van Baalen:

“Beetje verlegen met de prijs”

De Frans Duynstee Bokaal voor best scorende wetenschapper in de media werd dit jaar voor het eerst uitgereikt aan een vrouw. Carla van Baalen, hoogleraar parlementaire geschiedenis en directeur van het CPG: “Het is geen doen om overal ja op te zeggen.”

Verrast met de overwinning?

“Ik vond het wel verrassend dat ik juist dit jaar won. Ik was in 2006 voor mijn gevoel veel meer in de media, had mijn moeilijkste optreden tijdens de verkiezingsavond in november. Dit jaar heb ik wel regelmatig over de kabinetsformatie geschreven en ben ik veel geciteerd. In die zin was het makkelijker. In mijn vakgebied is het ook eenvoudiger om te winnen. Iets met politiek vinden mensen interessant, de media bellen me al snel. Ik ben dan ook een beetje verlegen met de prijs.”

Bent u nu niet te bescheiden?

“Ja, waarschijnlijk wel. Want ik vind natuurlijk tegelijkertijd dat de bokaal helemaal op zijn plaats is in ons Centrum voor Parlementaire Geschiedenis. Immers, het was Frans Duynstee naar wie de bokaal is genoemd, de oprichter van het CPG.”

U zegt ja tegen elke mediavraag?

“Nee, ik houd de media soms af. Ik kijk steeds naar het belang van ons instituut bij het optreden. Ik kan wel op elke vraag een mening gaan geven, maar ik vind het veel belangrijker dat ik met mijn kennis, of met kennis uit dit instituut, voor de dag kan komen. Het zou bovendien geen doen zijn om overal ja op te zeggen. Een optreden kost in veel gevallen een goede voorbereiding, zeker als je live op radio of tv komt.”

Wat is uw mediadrijfveer?

“Mensen kennis laten maken met de geschiedenis, zodat ze dingen in perspectief kunnen plaatsen. Mensen denken al snel dat iets heel bijzonder is, maar een kijk op de langere termijn nuanceert.”

Aan welk mediaoptreden in 2007 bewaart u de beste herinnering?

“Dat was het moment waarop het nieuwe regeerakkoord gepresenteerd werd, in februari. Ik zat voor *Radio 1* in de studio, letterlijk te wachten tot het regeerakkoord van ChristenUnie, PvdA en CDA naar buiten zou komen. Ik heb daar drie kwartier gezeten en moest direct reageren als er iets kwam, spannend! Tot het zover was, heb ik gesproken over de geschiedenis van regeerakkoorden. Zo zat ik midden in de actualiteit, maar met de historische achtergrond erbij.” /PvdB, MP

OVER DE SCHUTTING

Niet alleen Nijmeegse studenten werden de afgelopen maand geteisterd door een serie inbraken (tijdens de kerstvakantie werd er in acht SSHN-kamers ingebroken), ook buitenlandse promovendi in Delft waren de sigaar. In één studentencomplex werden veertien kamers leeggeroofd. Door onvoldoende kennis over de Nederlandse inboedelverzekering, draaien de promovendi zelf voor de kosten op. De kerst haalt het slechtste in de mens naar boven, bewijzen ook de vernielingen op de TU Eindhoven. Daar werden zonnepanelen van het kunstwerk SOH19 *States of Nature* (oneerbiedig ook wel naar verwezen als 'die boeddha in de vijver met zwarte eieren') vernield. Extra zuur is dat het zonnepanelenkunstwerk pas sinds een paar weken naar behoren functioneerde.

Het zwaarst de sjaak zijn echter Iraanse studenten: zij mogen niet langer studeren aan technische universiteiten. De TU's kunnen niet garanderen dat een Iraanse student niet in contact komt met nucleaire kennis, een eis van de IND. Zonder die garantieverklaring verstrekt de instantie geen visa aan studenten uit Iran. /AvdW, MP

Therapie tegen moeheid na kanker

De Nijmeegse psychologe Marieke Gielissen promoveert 17 januari op een cognitieve gedragstherapie om vermoeidheid aan te pakken bij ex-kankerpatiënten. Haar conclusie: de therapie werkt.

Een jaar na de behandeling van kanker heeft vijftig procent van alle patiënten nog altijd last van chronische vermoeidheid. Ongeveer een kwart van de ex-patiënten is drie, vier jaar nadat zij zijn genezen, nog steeds ernstig vermoeid. In Nijmegen werd een behandeling ontwikkeld: een cognitieve gedragstherapie. In de behandeling wordt onder meer het slaapgedrag en het activitei-

tenpatroon van de ex-kankerpatiënt aangepakt. Het cognitieve deel is erop gericht negatieve gedachten te vervangen door helpende gedachten. "Een deel van de patiënten gelooft dat de klachten het gevolg zijn van de ziekte, dat er iets kapot is gegaan in het lichaam en dat er niets meer aan de vermoeidheid te doen is. Dat is niet zo." Gielissen werkt nu aan het verder bekendmaken van de therapie. Oncologen en verpleegkundigen zouden in een vroeger stadium over vermoeidheid moeten praten. Het zou volgens Gielissen al een enorme erkenning van de klachten zijn als er bij de controle naar zou worden geïnformeerd. /IR

Van jonkheer tot kamerheer

Roelof de Wijkerslooth de Weerde-steyn, bestuursvoorzitter van de Radboud Universiteit, bekleedt vanaf 1 januari nóg een belangrijke functie: die van kamerheer voor de koningin voor de provincie Gelderland.

Koningin Beatrix heeft ongeveer vijftien kamerheren, die Hare Majesteit adviseren en op de hoogte houden van regionale ontwikkelingen. Ook vergezelt de kamerheer de koningin tijdens bezoeken aan zijn regio en vertegenwoordigt haar bij gebeurtenissen als belangrijke begrafenis in de regio en staatsbezoeken. Echtparen in Gelderland die 75 jaar getrouwd zijn,

kunnen De Wijkerslooth verwachten met een bloemetje namens de koningin. Kamerheren zijn altijd van het mannelijk geslacht en net als (jonkheer) De Wijkerslooth vaak van adel. In vroeger tijden bevaakten zij de schatkist en hadden ze toegang tot de koninklijke slaapkamers. In het hofstelsel van Beatrix is de functie van kamerheer een stuk minder prominent geworden: kamerheren zijn particuliere deeltijdadviseurs in de provincie of grote steden. Alleen een geborduurde sleutel op het galakostuum van kamerheren, herinnert aan de intieme functie die zij eens hadden. /MP

Een uitstrijkje voor thuis

Vrouwen kunnen straks wellicht ook thuis een uitstrijkje doen. Deze 'zelfuitstrijkjes' blijken het virus dat baarmoederhalskanker veroorzaakt, even goed aan te tonen als de uitstrijkjes bij de dokter. Dat ontdekte geneeskundige Dennis van Hamont die 18 januari promoveert.

Zeventig procent van de vrouwen tussen de dertig en zestig jaar neemt deel aan het bevolkingsonderzoek naar baarmoederhalskanker. Ze gaan naar de huisarts die door het maken van een uitstrijkje onderzoekt of er afwijkingen zijn. Maar 30 procent van de vrouwen komt niet opdagen. Daarbij zitten vrouwen die het moeilijk vinden dat de huisarts het uitstrijkje maakt. Een uitstrijkje voor thuis zou voor hen dus een uitkomst zijn. De vrou-

wen kunnen zo achterhalen of ze het humaan papillomavirus (HPV) hebben én of dat virus tot een afwijking leidt. Want het HPV veroorzaakt op zichzelf nog geen baarmoederhalskanker. Regelmatige controle van de zelfuitstrijkjes kan een eventuele afwijking opsporen. Als daarvan sprake is, zal de vrouw overigens wél de gang naar de huisarts moeten maken. Want met het zelfuitstrijkje kun je geen cellen bekijken. De resultaten van deze zelfuitstrijkjes komen zeer goed overeen met de uitstrijkjes van de huisarts, concludeert Van Hamont. "Het toont aan dat selfsampling een uitkomst kan zijn om meer vrouwen te laten deelnemen aan het bevolkingsonderzoek naar baarmoederhalskanker. Dus dat is hartstikke mooi." /MZ

Prijs voor zonneceltechnicus

Erik Havenkamp wint de Troosterprijs 2007 voor zijn werk als technicus van het Institute for Molecules en Materials (IMM). Havenkamp bouwde de elektronische apparatuur om dunne kristallagen te laten groeien en

ontwikkelde de software om deze te bedienen. Mede daardoor wist de afdeling Toegepaste Materiaal Wetenschap van het IMM in korte tijd grote vorderingen te maken. De Nijmeegse prijs wordt jaarlijks uitgereikt. /MZ

‘Op weg naar vrede in Irak’

“Jullie hebben de eerste stappen op weg naar vrede in Irak gezet. Dat zou jullie een Nobelprijs op moeten leveren.” Met die woorden besluit docent Jair van der Lijn een bijzonder onderwijsproject.

Van der Lijn organiseert al zes jaar de cursus *political and geographical conflict resolutions* die traditiegetrouw wordt afgesloten met het naspelen van een levens-echte vredesconferentie. Eerder waren Bosnië en Herzegovina onderwerp van het project, dit jaar behandelden de 21 masterstudenten het conflict in Irak. Inzet: kijken of het mogelijk is om het Dayton-model toe te passen op de Iraakse situatie.

Het Dayton-verdrag, dat in 1995 een einde maakte aan de Bosnische oorlog, verdeelde het oorlogsgebied langs etnische lijnen. De verschillende regio's die zo ontstonden, werkten vervolgens samen in een federatie, onder één grondwet. Ex-minister van Defensie Joris Voorhoeve meent dat deze strategie ook in Irak zou kunnen werken.

Van der Lijn nam de proef op de som. “Ik wilde wel eens in de praktijk testen of een Dayton-achtig akkoord mogelijk is in Irak,” zegt van der Lijn, “meteen denkende: dat kan helemaal niet! De situatie in Irak is té verschillend van die in Bosnië en Herzegovina. Er is veel meer verdeeldheid én het conflict is nog niet eens voorbij. De situatie verandert elke dag.”

Ondanks Van der Lijns pessimisme bereikten de studenten in de rol van Koerden, soennieten, sjiieten en ‘de internationale gemeenschap’ wel degelijk overeenstemming over een aantal belangrijke punten. Bijvoorbeeld over verzoening en over hoe om te gaan met misdaden uit het verleden, zoals mensenrechtenschendingen tijdens het regime van Saddam Hoessein. Daarnaast besloten de delegaties tot hervorming van de nationale politiemacht en het leger. “Dat is een heel groot akkoord dat ze daar bereikt hebben,” legt van der Lijn uit, “één nationaal leger.”

Een van de studenten tijdens de 'vredesconferentie'
foto: Erik van 't Hullenaar

Ernstig teleurgesteld

Student Dieter Schalk, die zichzelf voorstelt als Nouri al-Maliki, premier van Irak en sjiïet van geboorte, had liever nog méér resultaten gezien. “De ontwapening is een belangrijk winstpunt. En de oprichting van één nationaal leger is ook fijn. Maar eigenlijk hadden we graag meer op papier gezet. Er is veel besproken, maar in verhouding weinig vastgelegd.” Toine van de Ven, als

president Massoud Barzani (gebooren Koerd), zegt ernstig teleurgesteld te zijn. “Er is geen enkele oplossing gekomen voor conflicten die betrekking hebben op de rechten van de Koerden, op het uitbreiden van de autonomie van de Koerdische regio.” Chantal Daniëls, in de rol van de soennitische vicepresident Tariq al-Hasimi, zegt vooral blij te zijn met de bereikte akkoorden over verzoening. “Nu kunnen we weer naar

de toekomst kijken in plaats van naar het verleden.”

Na afloop van de conferentie kost het de deelnemers zichtbaar moeite om uit hun rol te stappen. De beledigingen, hoewel met een knipoog, over verschillende Iraakse bevolkingsgroepen zijn niet van de lucht. Van der Lijn: “De studenten nemen dit bloedserius. Als dit echt was geweest, zouden ze nu ruziënd over straat rollen en zou het allemaal niet goed gekomen zijn. Ze spelen natuurlijk een rol, maar voor sommige gaan die rol en de werkelijkheid door elkaar lopen. Eigenlijk gaan ze daar met z'n allen veel te ver in, maar ze vinden het gewoon té leuk.”/BC

“Volgende keer toch maar niet meer in een tentamenweek plannen.” De opkomst bij de eerste **Battle of the Studies** was toch een beetje mager-tjes. Blijf op de hoogte van activiteiten op

VOXLOG.NL

INGEZONDEN

Wetenschappers hebben een saai imago. Tekenend hiervoor zijn de zwarte toga's waarin hoogleraren zich hullen bij oraties en soortgelijke gelegenheden. Wanneer buitenstaanders een dergelijke groep mannen (want dat zijn het toch meestal) in toga's zien zitten, dan voelen ze acuut weerzin en hebben ze niet het gevoel dat dit een club is waar ze bij willen horen. In een poging hier verandering in te brengen worden momenteel, op last van het college van bestuur, alle Nijmeegse toga's voorzien van een Radboud-rode bies. Een aardig initiatief, maar om écht aansluiting te vinden bij de samenleving moet er natuurlijk veel meer gebeuren.

Wetenschappers zijn creatieve geesten die soms wat saai overkomen, maar in werkelijkheid vol zitten met originele en spannende ideeën. Deze ideeënrijkdom kan bij uitstek tot uitdrukking gebracht worden via de toga. Het zou toch prachtig zijn om de toga van astrofysicus Jan Kuijpers te decoreren met witte dwergen, pulsars en een enkele supernova, de toga van strafrechtgeleerde Peter Tak met sporen van een bloedige moordaanslag, en de toga van neuro-

wetenschapper Peter Hagoort met een neuraal netwerk!

In navolging van het populaire Amerikaanse tv-programma *Pimp My Ride*, waarin rappers aftandse auto's opknappen en voorzien van blinkende velgen, spoilers, subwoofers, speakers en andere elektronica, is het wellicht een idee om wetenschap te promoten in een nieuw programma: *Pimp My Gown*. In dit programma worden dan de stoutste togawensen van hoogleraren gerealiseerd door een team van kunstenaars en technici. Als informaticus droom ik ervan om mijn toga te pimpen met allerlei wearable electronics: een klein zendertje in mijn baret zodat ik hem na een receptie snel kan terugvinden, een laptop met internet om tijdens promotieplechtigheden nog even wat te kunnen opzoeken, een koelelement om het dragen van de toga tijdens de zomermaanden wat te veraangename, en een sensor die waarschuwt dat het bejfe gewassen moet worden. De versieringen van mijn dochter Sara (zie foto) benadrukken dat wetenschap één groot feest is!

Frits Vaandrager, hoogleraar informatica

Tatjana van Strien

“Ik wil graag hoogleraar worden”

Eind 2007 verscheen het nieuwste boek van hoofddocent klinische psychologie Tatjana van Strien (1954), *Afvallen op maat. Een methode met blijvend resultaat*. De reden voor haar hoge positie in de mediatop van de Radboud Universiteit lag echter elders: een terloopse opmerking over Sonja Bakker mondde uit in een groot mediaspektakel. “Het lichaam wil niet afvallen.”

7 uit 52

Een student of medewerker in het nieuws trekt zeven kaarten uit een set van 52, met vragen over leven en universiteit. Psychologe Tatjana van Strien trok de kaarten ♠9, ♥H, ♠8, ♣5, ♣8, ♣V, en ♠B.

♠9 Over welk nieuws heeft u zich het laatst druk gemaakt?

“Dat de boeken van Sonja Bakker ondanks alle kritische kanttekeningen rustig bij de bestsellers in Bruna blijven staan. Dat mensen voor de makkelijke weg kiezen en van uur tot uur bij de hand genomen willen worden. Ik heb me druk gemaakt over haar opmerking bij *Villa Felderhof*, dat ze in drie dagen vier kilo was aangekomen – dat is heel veel – en maar weer eens met haar boek moest beginnen. Als je haar boeken niet eeuwig blijft volgen, kom je dus onherroepelijk minstens net zo hard weer aan. Een conclusie die mevrouw Bakker zelf niet trekt.”
Hoe komt dat nou eigenlijk?

“Het lichaam wil niet afvallen, dat is een evolutionair overlevingsmechanisme. Door het kunstmatige diëten, brengt het lichaam allerlei mechanismen in werking om weer op het oude gewicht terug te komen. Lijnen is een enorme risicofactor om aan te komen. Hoe harder je een jojo omlaag werpt, hoe harder het weer omhoog schiet. Diëten doen niets aan de reden dat je te dik bent geworden. Overgewicht kent in veel gevallen een psychische oorzaak en een psychische oplossing.”

Hoe blikt u terug op al die media-aandacht door uw opmerkingen over Sonja Bakker?

“Het is mijn missie om diëten aan de kaak te stellen. Maar ik heb ook een olifantshuid moeten ontwikkelen. Ik heb ontzettend veel hatemail gehad. Ik bescherm mezelf door niet te googelen op ‘Van Strien + Sonja Bakker’, op aanraden van anderen.”

Hatemail van Sonja Bakker-fans?

“Dat weet ik niet. Ik denk eerlijk gezegd dat er iets anders achter zit. Sonja Bakker is een miljardenbusiness. Als zij zegt dat eierkoeken goed voor je zijn, floreert de eierkoekenindustrie. Ik wil de naam Sonja Bakker dan ook niet meer zo vaak in de media noemen – ik moet voorzichtig zijn.”

♥H Welk soort mensen kunt u echt niet uitstaan?

“Ik heb heel veel moeite met mensen die slordig denken. Mensen die zich te makkelijk ergens vanaf maken en niet de moeite nemen om logisch, netjes van stap tot stap te denken.”

♠8 Wat zoekt u in uw levenspartner?

“Iemand die me vrijlaat, die me niet claimt. Dat is voor mensen in mijn positie heel belangrijk. Ik heb door mijn werk en mijn drie kinderen (16, 18 en 21 jaar, red) nauwelijks tijd voor mezelf. Een partner moet mij het gevoel geven dat ik die luttele vrije tijd vrij kan besteden. Ik heb overigens altijd het geluk gehad dat ik mijn werktijden zelf kon indelen. Ik heb mijn kinderen altijd zelf van school gehaald. En daarvoor stapte ik gerust midden in een vergadering op.”
En dat werd geaccepteerd?

“Ja. Het ging dan ook nooit ten koste van mijn werk. Ik kan me erg goed concentreren – maar ik

heb leuke dingen als borrels op het werk wel altijd moeten negeren en heb altijd keihard gewerkt. Ik deed dit om thuis echt thuis te kunnen zijn. Ik lees thuis zelfs geen email.”

♣5 Wat staat u in dit leven nog te doen?

“Ik wil graag hoogleraar worden. Dat zou gezien mijn publicaties – In 2007 alleen al veertien – en de impact ervan zeker gerechtvaardigd zijn. Ik wil graag die status van het hoogleraarschap, ook omdat de media je dan onmiddellijk als betrouwbaarder bestempelen. Als er geen uitzicht komt op een verandering in mijn carrière, gooi ik het roer totaal om. Kunst is mijn tweede liefde, soms zelfs mijn eerste. Ik zou zowel meer willen schilderen als meer naar kunst kijken.”
Dat is uw voornemen voor 2008?
“Absoluut.”

En hoe lang wilt u wachten op die carrièreverandering voor u dat roer echt omgooit?

“Niet lang. Dat is geen dreigement, maar dan wordt mijn werk hier puur een baan om brood op de plank te brengen. Een half jaar hier, een half jaar in Florence voor de kunst – dat zie ik wel zitten. En dan zal ik dus niet meer zo veel publiceren – dat leidt kennelijk toch nergens toe.”

♣8 Wat is uw grootste fout geweest?

“Ik denk niet in dat soort termen. Natuurlijk maak je fouten, dat hoort erbij. Maar ik denk in zegeningen. Zo ben ik superblij dat ik kinderen heb gekregen. Ik ken genoeg mensen die dat door hun carrière te lang voor zich uit hebben geschoven. En ineens waren ze te oud om nog kinderen te krijgen.”

♣V Welk compliment verdient u wel, maar krijgt u nooit?

“Wetenschappers strooien niet met complimenten. Als je iets goed doet, is dat vanzelfsprekend. Terwijl complimenten heel belangrijk zijn. Het idee dat je gezien wordt. Ik ben erg kritisch op mezelf. Dan is het soms goed om te horen dat ik het heus wel goed doe. Binnen de vakgroep hebben we hier dan ook een voornemen van gemaakt: elkaar meer complimenteren.”

Afvallen kan volgens u alleen als er psychisch iets verandert. Helpen complimenten daarbij?

“Mensen complimenteren met hun uiterlijk kan heel belangrijk zijn voor de zelfwaardering. Veel jonge meiden zijn zo ontevreden over hun uiterlijk, terwijl oudere vrouwen verzuchten dat ze wilden dat ze vroeger wat meer tevreden over zichzelf waren geweest. Vrouwen zijn ook zo kritisch op elkaar. Ik zeg: focus op wat wél mooi is.”

♠B Wat stond er in de laatste sms die u ontvangen heeft?

“Haha, ik krijg nooit een sms. Ik heb namelijk geen mobiele telefoon. Ik zet ’s avonds ook vaak de telefoon uit. Ik wil mijn eigen leven leiden en niet geleefd worden. Overdag ben ik er helemaal voor mijn werk en dan heb ik het in de avonduren gewoon nodig om de batterij op te laden. Mijn omgeving weet ook dat ik na negen uur ’s avonds niet gebeld wil worden.” x

Tekst: Anne Dohmen

Fotografie: Erik van 't Hullenaar

Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen

Het UTN spreekt ook úw taal.

Schrijf snel in voor één van onze voorjaarscursussen!

Vreemde talen

- Chinees • Duits • Engels • Frans • Italiaans • Russisch • Spaans • Portugees • Turks

Nederlands voor anderstaligen

- Dag- en avondcursussen NT2

Communicatie

- Notuleren met de laptop • Presenteren met effect • Spelling van A tot Z • Webschrijven

En meer

- Basiscursus voor aankomende docenten NT2

Voor studenten en medewerkers van de Radboud Universiteit gelden speciale tarieven!

UTN, Erasmusplein 1, 6525 HT, Nijmegen
T 024 - 361 21 59 E utnsecr@let.ru.nl www.ru.nl/utn

Het Universitair Taal- en Communicatiecentrum Nijmegen maakt deel uit van de Radboud Universiteit Nijmegen

JUDE LAW MICHAEL CAINE

SLEUTH

Jude Law en Michael Caine gaan een ultieme krachtmeting aan in een spannend en superslim kat- en muisspel.

"SLEUTH IS NASTY FUN."
- Los Angeles Times -

VANAF 17 JANUARI IN DE BIOSCOOP

WWW.SLEUTH.NL

Waar vind jij je inspiratie? Op de dansvloer, aan de schildersezel, in een jazzband, in de doka, in een schrijfgroep of in de theaterspots?

Lindenberg

muziek beeldende kunst dans theater schrijversschool

Kijk voor onze cursussen en workshops op de website of bel voor onze brochure 024 327 39 11

www.delindenberg.com

voor alle cursussen

Leuke bijbaan?

www.contacture.nl

Autoverhuur Nijmegen

Autoverhuur Nijmegen
Nieuwe Dukenburgseweg 13, 6534 AD, Nijmegen
Postbus 1130, 6501 BC Nijmegen
Tel. 024-3817161

MANNENKOOR ZOEKT DIRIGENT.

Het mannenkoor, 20 leden, van de St. Bartholomaeusparochie in Beek zingt elke zondagmorgen om 10:00 in de Mis en bij kerkelijke feestdagen met professionele begeleiding op ons Lindsen-orgel. Het koor zingt meerstemmig Latijn en gregoriaanse gezangen. De repetitie is op donderdagavond.

Wij vragen:

Toewijding en ervaring. Vaardigheden op het gebied van repetitietechniek, slagtechniek, stemvorming en kennis van het gregoriaans zijn een pré. Salarisering volgens de diocesane normen.

Inlichtingen: H. Wijers, voorzitter koor,
Tel: 024-6842414

Sollicitaties: E-mail: henkwijers@live.nl
Kerkbestuur parochie St.Bartholomaeus
Kerkberg 3
6573 DN Beek

universitaire masters.nl

De Masterbeurs - Jaarbeurs Utrecht Vrijdag 22 en zaterdag 23 februari

Voorlichting over alle universitaire Masters.
Bijzondere Masterclasses.

Zie: www.universitairemasters.nl

Te dikke kinderen hebben al op acht- à negenjarige leeftijd afwijkingen aan hun bloedvaten. /foto: Hollandse Hoogte

Bloedvaten van te dikke kinderen

Hoogleraar integratieve fysiologie Maria Hopman onderzoekt hoe het komt dat bewegen zo gezond is. Vrijdag 18 januari houdt ze haar oratie *Liever lui dan moe*.

Hoe erg is het dat we onvoldoende bewegen?

“Het is funest. Onze genen zijn afgestemd op activiteit: honderdduizenden jaren zijn wij fysiek heel actief geweest. De laatste 150 jaar bewegen we door al onze industriële verworvenheden steeds minder. Daardoor raken onze genen ontregeld en zijn we vatbaarder voor chronische ziektes als hart- en vaatziekten, suikerziekte, dementie, kanker. Te dikke kinderen hebben al op acht- à negenjarige leeftijd afwijkingen aan hun bloedvaten. We zien bij die kinderen al verdikkingen aan de vaatwanden en bloedvaten die minder stikstofmonoxide vrijmaken dan normaal. Die twee kenmerken zijn voorlopers van hart- en vaatziek-

ten. Je weet dus dat deze kinderen binnen twintig jaar hart-vaatpatiënt zijn. Dat ze dan hun eerste hartinfarct krijgen. Of pijn krijgen tijdens het lopen als gevolg van vaatvernauwingen.”

Eten die kinderen niet ook te vet?

“Natuurlijk is het altijd een combinatie van dingen. Maar als je kijkt wat mensen vijftig tot honderd jaar geleden aten: aardappels met vette jus, spek... Het eten was waarschijnlijk vetter dan nu, maar mensen verbruikten veel meer calorieën. Kinderen speelden de hele dag op straat of hielpen de boer op het land. Er was nog geen auto, geen computer, geen tv. Het calorieënverbruik is enorm afgenomen en dat maakt het verschil.”

Uit onderzoek blijkt dat actieve mensen met overgewicht gezonder zijn dan dunne mensen die niet actief zijn. Hoe zit dat?

“We denken vaak dat het overgewicht de boosdoener is. Dat is dus niet zo. Het is vooral het inactief zijn dat de gezondheidsklachten veroorzaakt. Maar wat we nog altijd niet weten, is waar-

om bewegen zo goed is. Waarom beschermt beweging tegen harten vaatziekten en andere chronische aandoeningen? Ik probeer die vraag in mijn onderzoek te beantwoorden.

We hebben groepen mensen die bij ons een trainingsprogramma van een half jaar volgen. Van tevoren meten we onder meer de wrijvingskracht van het bloed langs de vaatwand, we kijken naar de afgifte van stikstofmonoxide door de vaatwand, we kijken naar de spierfunctie. De groep traint hier drie keer per week op fietsen en daarnaast nog twee keer per week thuis. Na een half jaar meten we de lichaamsfuncties opnieuw. We vermoeden dat de vaatwand gezonder blijft als er met wisselende kracht bloed langs komt. We gaan er ook vanuit dat een hogere afgifte van de hoeveelheid stikstofmonoxide een positief effect heeft op de gezondheid. Maar zeker weten doen we het niet.”

Kun je met extra beweging zoiets als schade aan de vaatwand weer tenietdoen?

“Er zijn studies naar gedaan en

daaruit blijkt dat het vaatprobleem verbetert als kinderen met overgewicht een speciaal trainingsprogramma volgen. Maar het is niet duidelijk of het ook genormaliseerd kan worden. We zijn begonnen aan een langitunaal Nijmeegs onderzoek waarbij we dikke kinderen en kinderen zonder overgewicht gedurende twintig jaar gaan volgen. We willen dan ook de effecten van interventies meten, zoals de rol van meer beweging. Er bestaat een norm voor gezond bewegen: vijf keer per week een half uur matig intensief bewegen, dat hoeft echt niet hollend in een strak pak. Wij trainen op dit moment inactieve ouderen en we zien dat beweging voor hen ook zin heeft. We zagen dat na een trainingsprogramma van acht weken de afgifte van de schadelijke stof endotheline in de vaatwand afneemt. En dat de vaatwand minder stug wordt. Mensen zijn dus tot op hoge leeftijd trainbaar.” /MZ

VROUWEN AAN DE TOP

In zijn nieuwjaarsrede van 2007 noemde collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth een streefgetal van tien nieuwe vrouwelijke hoogleraren in dat jaar. Dat werden er twaalf. Hoe kwamen hun benoemingen tot stand, hoe hard lekt de pijplijn van vrouwen in de wetenschap en wat vindt het mannelijk bolwerk van de vrouwelijke nieuwkomers?

*Hoogleraar Yvonne Benschop
bij haar oratie, februari 2007
foto: Bert Beelen*

De lekkende pijplijn

Waarom vrouwen afhaken op weg naar de top

Op zoek naar talent speurt de hoogleraar rond en ziet: zijn spiegelbeeld! Geen wonder dat vrouwen er moeilijk tussenkomen. Over beeldvorming, polderen in eigen huis en de weg naar de top. “Ik roep binnen deze faculteit dat ik hoogleraar wil worden. Dan weten ze dat alvast.”

“Ik dacht vroeger dat als ik maar goed m'n best deed, ik er wel zou komen. Het ging me ook altijd voor de wind. Ik ben altijd gestimuleerd door leraren, door m'n ouders. Pas toen ik in Amerika ging promoveren, merkte ik dat het zo niet werkt. Er speelt iets anders mee.”

Anne Cutler, Australische van geboorte, is hoogleraar vergelijkende taalpsychologie en directeur van het Nijmeegse Max Plack Instituut voor Psycholinguïstiek. Ze won in 1999 als eerste vrouw de Spinoza-premie, de Nederlandse Nobelprijs. Het ‘iets anders’ dat meespeelde toen Cutler in Amerika werkte aan haar promotieonderzoek, laat zich samenvatten in één woord: beeldvorming. Ze merkte dat ze als vrouwelijke wetenschapper anders werd behandeld. “Dat gaat heel subtiel hoor. Mijn promotor gaf me bijvoorbeeld steeds het gevoel dat hij meer verwachtte van mijn mannelijke collega dan van mij. Terwijl die mannelijke collega niet half zo ambitieus was als ik.”

Beeldvorming is volgens Cutler de belangrijkste reden waarom er zo weinig vrouwelijke hoogleraren zijn. Denk aan een hoogleraar en je ziet een man voor je. “Het is het neveneffect van de sterke kant van onze menselijke cognitie. Wij zijn in staat om te generaliseren en te abstraheren. Precies dat maakt ons denken zo sterk. Maar het betekent ook dat als je aan een hoogleraar denkt, je uitkomt op het stereotype: de man.”

Hoogleraren hebben vaak hun eigen kroonprins. Iemand waarin ze zichzelf herkennen, zegt hoogleraar organizational behavior Yvonne Benschop. Ook dat heeft met beeldvorming te maken. Mensen, en dus hoogleraren, denken vaak dat de manier waarop zijzelf iets aanpakken de beste manier is. “Zoals een topvrouw van ABN-AMRO het onlangs formuleerde: ‘Talent? Dat is wat ik zie als ik in de spiegel kijk.’ Zo laat een hoogleraar ook geneigd zijn om talent te zien bij degene die op hem lijkt. En dus al snel uitkomen bij een man die de zaken aanpakt zoals hij.”

Pijplijn

En dat terwijl er zoveel vrouwen rondlopen op de universiteit. Meer meisjes dan jongens wandelen de universiteit binnen. Meisjes doen het de eerste jaren ook beter dan jongens. Jongens haken vaker af. Maar

hoe hoger in de rangorde, hoe lager het aandeel van vrouwen. De trend heeft zelfs een naam: de lekkende pijplijn. Aan een masterstudie beginnen al meer mannen dan vrouwen. Van de universitair hoofddocenten (UHD) is nog maar een kwart vrouw. Eén op de tien hoogleraren is vrouw. En dat heeft heus niet alleen maar te maken met beeldvorming. Of met een cultuur waarin vrouwen niet helemaal serieus worden genomen.

Zegt Anne Cutler. “Het verklaart in elk geval niet waarom van alle 26 Europese landen Nederland het slechtst scoort als het gaat om het aandeel vrouwelijke hoogleraren. Ik bedoel, nog na landen als Roemenië, Polen, Slowakije! Ik vind het behoorlijk schrijnend dat het zo is. En na veertien jaar in Nederland te hebben gewoond, zie ik het nog steeds niet beter worden.” Misschien dat de kracht van de beeldvorming in Nederland ster-

VROUW IN TOGA I

Maria Hopman
(Ottersum, 1963)

LEERSTOEL: Integratieve fysiologie (UMC St Radboud) **THUIS:** Nijmegen, twee kinderen: Marieke (9) en Jan (1). “Mijn partner stimuleert me in de brede zin des woords. Het is geheel mijn eigen keuze en ambitie om hoogleraar te worden.” **QUOTE:** “Ik heb er geen probleem mee in een overwegend mannenwereld te werken. Overigens verwacht ik gezien de verhouding man-vrouw binnen de medische studenten dat de medische wereld als mannenwereld zeer speedig passé is.”

Is met uw benoeming uw ideaal bereikt?

“Nee, niet mijn ideaal, ik ben er wel trots op. Ik zie het als een bekroning op het werk dat ik de afgelopen vijftien jaar heb gedaan. Ik ervaar het als een enorme stimulans, en er spreekt voor mij een groot vertrouwen uit.”

Kwam het emancipatiestreven aan de orde in de sollicitatiegesprekken?

“Nee, in een eerdere ronde is er een man op de eerste plaats geëindigd, maar die werd uiteindelijk hoogleraar in Rotterdam. Bij beide rondes waren er meerdere mannelijke kandidaten en ik neem aan dat ze voor kwaliteit hebben gekozen. Wat mij betreft mag de aanstelling van een vrouw als hoogleraar nooit een doel op zich zijn.”

Wat is dé tip om meer vrouwen benoemd te krijgen als hoogleraar?

“Vrouwen maken in hun leven vaak een andere keuze, wat natuurlijk ieders goed recht is. De tip aan de vrouwen zelf is in ieder geval, en dat geldt ook voor mannen: hard werken en in jezelf geloven.”

Anne Cutler en echtgenoot: "Het fantastische aan Bill is, dat hij het altijd prima vond dat ik ging voor mijn werk."

ker is dan in andere landen. En zijn Nederlanders gevoeliger voor het beeld dat wetenschap bedrijven een mannenzaak is. Maar eigenlijk gelooft Cutler dat zelf ook niet zo. Ze heeft als directeur van het Max Planck Instituut, broedplaats van wetenschappelijk talent, al heel wat onderzoekers uit binnen- en buitenland voorbij zien komen. En dan vallen Nederlandse onderzoeksters soms uit de toon. Vooral als het gaat om ambitie. Cutler: "Ik vind dat Nederlandse vrouwen al te bereid zijn om kansen op te geven voor een man. Ik maak nog steeds elk jaar mee dat ik iemand zie van wie ik denk: die moet voor haar carrière eigenlijk een jaar naar het buitenland en dan wil ze niet weg bij haar man. Wat dat betreft polderen buitenlanders beter in hun eigen huis. Vrouwen en man maken een planning die op allebei gericht is. Bij Nederlandse stellen is de planning van de man vaak het uitgangspunt." Er zijn natuurlijk uitzonderingen, voegt Cutler eraan toe. "Ik heb nu een Veni-laureaat die tien maanden in Engeland is geweest voor haar onderzoek. Dat is natuurlijk niet erg ver en ze kwam ook heel vaak naar huis. Maar toch. Buitenlandervaring is belangrijk bij het binnenhalen van persoonsgebonden subsidies als een Veni of een Vidi. Ik heb in heel wat NWO-commissies gezeten en ik heb verschillende keren meegemaakt dat de commissie een curriculum bespreekt en dat het curriculum niet serieus

wordt genomen omdat er geen buitenlandervaring op staat."

Zelf nam Cutler na haar studie in Australië gelijk het vliegtuig naar Duitsland. Het was in de jaren zestig in Australië vanzelfsprekend dat je na je studie weg wilde, dat je spaarde voor dé trip: een reis naar Europa. Toen Cutler eenmaal getrouwd was, bleven de buitenlandse trips onderdeel van haar werk. Haar echtgenoot paste zich aan. "Het fantastische aan Bill is, dat hij het altijd prima vond dat ik ging voor mijn werk. Omdat banen in de psycholinguïstiek niet voor het oprapen liggen, hebben we nog voor ons huwelijk afgesproken dat we zouden gaan wonen waar mijn werk het beste kan worden gedaan. Met als voorwaarde dat er ook werk voor hem was – hij is elektronisch ingenieur."

De meeste genoemde oorzaak voor de lekkende pijplijn, is dat de vrouwen zelf niet willen. Onzin natuurlijk, zegt Yvonne Benschop. "Als je voor jezelf geen kansen ziet, ga je dan hoge ambities formuleren? Om het te willen heb je ook veel aanmoediging nodig. Ambitie is niet alleen wat vrouwen willen, het is ook het applaus dat die vrouwen krijgen. Daar kun je als organisatie natuurlijk op inspelen." En natuurlijk is buitenlandervaring belangrijk, zegt Benschop, die zelf na haar promotie voor vier maanden naar de Verenigde Staten vertrok. In die periode heeft ze haar netwerk enorm vergroot. "Ik heb daar contact gelegd met de grootheden in mijn veld. Daar profiteer ik nog altijd enorm van. En dat je die grootheden kent, straalt ook op jou af." Aan de andere kant: Benschop vindt dat het belang van buiten-

landervaring wel wordt overdreven. Het wordt een nieuwe norm, terwijl het gewoon lastig te organiseren is als je partner ook een carrière heeft of als er kleine kinderen zijn. "En als het gaat om netwerken, kun je je afvragen of het echt nodig is om daarvoor twee jaar in het buitenland te zitten."

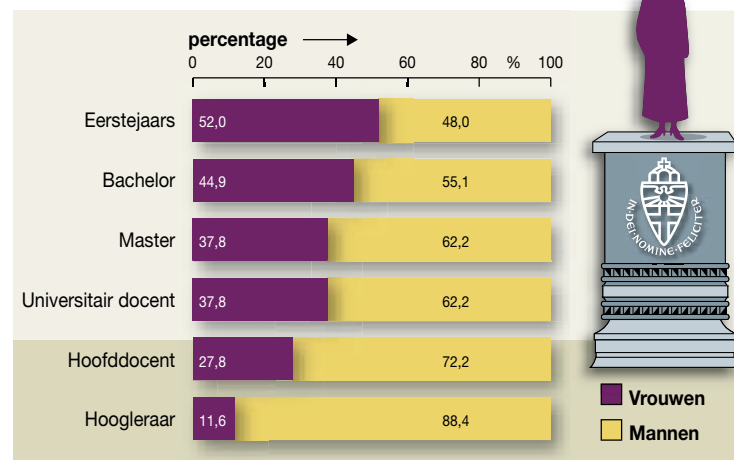
Pamflet

Benschop nam 4 oktober deel aan de groep wetenschappers die een pamflet op de Sint Janskerk in Maastricht spijkerde met 95 stellingen. De groep wilde zo meer aandacht vragen voor vrouwelijk talent in de academische wereld. Het Landelijk Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren pakt het anders aan. De leden bezoeken met regelmaat alle belang-

'Ik vind dat Nederlandse vrouwen al te bereid zijn om kansen op te geven voor een man'

rijke overkoepelende organisaties op wetenschapsgebied. En elk jaar staan twee bestuursleden van het netwerk op de stoep bij alle veertien colleges van bestuur in Nederland. Ze praten dan over het aantal vrouwelijke hoogleraren en het aantal vrouwelijke decanen op de universiteit en over de benoemingsprocedures. En passant wijzen ze nog even op het streefcijfer van 15 procent vrouwelijke hoogleraren van de rijksoverheid. Bestuurslid van het netwerk en hoogleraar in Wageningen Annie Mie Emons heeft het gevoel dat die bezoeken hun vruchten beginnen af te werpen. Ze noemt daarbij ook de Nijmeegse actie van collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth. "Ik denk dat dat mede te danken is aan onze bezoeken. We merken dat steeds meer collegeleden gaan inzien dat als ze niet meer vrouwen in hoge posities plaatsen, ze kwali-

Verdeling m/v aan de Radboud Universiteit

teit gaan verliezen. Dus dat het in het belang is van de universiteit dat vrouwen meer kansen krijgen.”

Emons heeft niet de indruk dat collegeleden de bezoeken met tegenzin uitzitten. Of hen opwachten met een houding van: daar heb je die club alwéér. “Integendeel: collegevoorzitters gaan spontaan koffie voor ons inschenken, terwijl ik soms allang weet dat de bewuste voorzitter dat normalitair aan een vrouwelijke collega overlaat.” Het Landelijk Netwerk Vrouwelijke Hoogleraren wil zichzelf opheffen als 40 procent van de hoogleraren vrouw is. Dat duurt nog wel even. Maar de benoeming van twaalf vrouwelijke hoogleraren aan de Radboud Universiteit is een begin. Juist omdat beeldvorming zo’n grote rol speelt bij het aandeel van vrouwelijke wetenschappers, is positieve actie dé manier om iets te veranderen aan de onevenredige verhouding, zegt ook Anne Cutler. Vrouwen hebben vrouwen in hun netwerk, dat is een feit. Dus met meer vrouwelijke hoogleraren is de kans groter dat het aandeel vrouwen verder stijgt.

Dion Coumans (22), studente wiskunde, heeft afgelopen kerstvakantie besloten dat ze wil promoveren. En daar zijn heel wat twijfels aan vooraf gegaan. “Ik was bang dat ik vier jaar lang in m’n eentje zou moeten ploeteren. Dat zag ik helemaal niet zitten.” De kersverse vrouwelijke hoogleraar algebra May Gehrke heeft haar over de streep getrokken. Alleen maar door er te zijn. Coumans: “Ik vind het heel leuk om bij haar te promoveren, omdat zij niet alleen heel enthousiast is over het vak, maar ook verder kijkt, er dingen omheen doet. Ze stimuleert het contact met andere wiskundigen, met middelbare scholieren. De manier waarop zij met wiskunde bezig is, spreekt mij erg aan.” Bedrijfswetenschapster Marieke van den Brink onderzoekt benoemingsprocedures. Ze is enthousiast over de positieve actie op de RU. Maar ze vindt het niet

genoeg. “Wat als die aandacht verslapt? Dan hebben we 12 in plaats van 10 procent vrouwen. Dan blijft het bij een kunstgreep. We zullen echt iets aan de reguliere benoemingsprocedures moeten doen. Anders vallen we weer terug.”

Prima als er meer vrouwen in de benoemingscommissies komen, zegt Van den Brink. Maar ze vindt niet dat die vrouwen dan verantwoordelijk moeten zijn voor het aandeel vrouwelijke kandidaten. “Ik heb liever dat de voorzitters zich meer bewust zijn van de bestaande beeldvorming en niet te snel roepen: ze zijn er niet. Dat ze dus niet de aloude paden bewandelen van hun eigen netwerk, maar meer moeite doen om vrouwelijk talent te zien.”

Maar vrouwelijke wetenschappers kunnen zelf ook wat doen: meer te koop lopen met hun ambities. Van den Brink zegt het tegen haar vrouwelijke collega’s: ‘Laat je zien!’ En zelf geeft ze het goede voorbeeld. “Ik roep in deze faculteit ook dat ik hoogleraar wil worden. Dan weten ze dat alvast. Niet dat dat nu al kan, ik ben nog niet eens gepromoveerd. Maar als er straks een UD-positie vrijkomt, dan weten ze in ieder geval dat ik een wetenschappelijke carrière ambieer.”

Zoiets kan je het beste subtiel aanpakken, is de ervaring van Benschop. “Vrouwen moeten ook weer niet te hard roepen waar hun ambities liggen, want dan zijn ze weer te eager. Het is een ingewikkeld politiek spel, waarin vrouwen nog niet zo lang meespelen en waarvan ze ook niet de regels hebben bepaald.”

En dan nog even over die

combinatie moeder-hoogleraar. Zwaar? “Nee, joh. Er wordt te problematisch over gedaan, vind ik. Het is juist een fantastische combinatie”, zegt Benschop. “Mijn kinderen zijn een verrijking voor mijn leven. De rol van de partner is natuurlijk wel belangrijk, zeker als je kleine kinderen hebt. Maar ik ken ook verschillende alleenstaande moeders die hoogleraar zijn.

Alles kan. Als je het maar organiseert. En niet voortdurend op alle fronten even fantastisch wilt zijn. Persoonlijk lijkt mij een baan achter de kassa bij de Albert-Heijn een stuk zwaarder.”

x

Tekst: Martine Zuidweg

Fotografie: Bert Beelen

Infographic: Ton Meijer

VROUW IN TOGA II

Paula Fikkert (Nijverdal, 1965)

LEERSTOEL: *Eerste taalverwerving en fonologie* **THUIS:** Arnhem, getrouwd met Rune Aresvik (48), management consultant, twee **KINDEREN:** Hilde (12) en Myrthe (10). “Terwijl ik meestal ruim van te voren weet wanneer ik voor mijn werk weg ben, is dat voor mijn man zelden het geval. Hij kan vandaag horen dat hij morgen drie dagen weg is. Over afspraken wordt regelmatig gesproken en per week worden de agenda’s naast elkaar gelegd en afspraken gemaakt. Het blijft puzzelen om alles goed geregeld te krijgen.” **QUOTE:** “Ik denk dat het moeilijk is om de handelingen en wijze van beslissen van de vrouwelijke versus de mannelijke hoogleraar te vergelijken. Het zijn allemaal mensen met hun eigen manier van doen. Maar een collectief van mannelijke hoogleraren zal ongetwijfeld een andere uitwerking hebben dan een meer gemengd gezelschap.”

Is met uw benoeming tot hoogleraar uw ideaal bereikt?

“Ik ben erg blij met de benoeming, maar er is nog veel te verbeteren. Zolang ik in Nijmegen werk, wordt er bezuinigd op het onderwijs en onderzoek met mischien hier en daar een paar korte adempauzes. Ik zal zeker streven naar meer tijd en geld voor onderzoek en een realistischere berekening van onderwijstijd, een betere balans en samenwerking tussen onderzoek en onderwijs, en meer toekomstperspectief voor jonge onderzoekers.”

Is het feit dat u vrouw bent ter sprake gekomen in de sollicitatiegesprekken?

“Het is niet ter sprake gekomen, maar het feit dat ik nú een persoonlijk hoogleraarschap heb gekregen, heeft wel te maken met het goede voornemen van het college van bestuur om dit jaar meer vrouwelijke hoogleraren aan te stellen.”

Wat is dé tip om meer vrouwen tot hoogleraar benoemd te krijgen?

“Talentvolle vrouwen stimuleren een academische carrière na te streven, ze daarbij te ondersteunen en ervoor te zorgen dat er gelijke beoordelingscriteria zijn voor mannen en vrouwen.”

Twaalf vrouwen in toga

Twaalf vrouwen wisten in 2007 de laatste horde te nemen naar de academische top, maar liefst tien meer dan het jaar daarvoor. Wat is het geheim van het succes? Een inkijkje in het werk van de sollicitatiecommissies. “Toen ik de voordracht zag van deze vrouw wist ik: ik ga alles op alles zetten om haar benoemd te krijgen.”

Op een druilerige dinsdagmiddag in januari 2007 maakt Mai Gehrke haar opwachting voor de gesprekken met de benoemingscommissie. Er hebben zich acht mannen in carré rondom de tafel geschaard, plus één vrouw die wordt voorgesteld als personeelsadviseur van de commissie. Gehrke schrikt er niet van. Als wiskundige, in de race voor het hoogleraarschap algebra, loopt ze al haar hele academische leven rond in een mannenwereld. Hoe presenteer je je, luidt de vraag, als vrouw in die nieuwe Nijmeegse mannenwereld? En als kanshebber om de tweede vrouwelijke wiskundehoogleraar te worden in Nederland? Gehrke zegt achteraf – nadat haar benoeming een feit is – dat die vraag haar niet echt bezighield toen ze in januari voor de commissie verscheen. “Ik probeer me altijd eerst en vooral als individu te presenteren. Ik ben een wetenschapper. Ik heb niet eens een goed gedefinieerd beeld van mezelf als vrouw.”

Gehrke's benoeming, zo blijkt uit de reconstructie, zou een krachttoer worden waarbij universiteitsbestuurders alles op alles zetten om haar op de post te krijgen. Bij het grootste deel van de Nijmeegse leden van de benoemingscommissie krijgt ze al vrij snel de handen op elkaar. Het enthousiasme waarmee ze probeert zich een weg te banen in een excentriek gebied in de wiskunde – op het snijvlak van

denten aan de benoemingsadviescommissie. Ander pluspunt van Gehrke is dat ze op haar vorige posten – in de Verenigde Staten, Denemarken en Engeland – een actief ambassadeur is gebleken voor het vak in het middelbaar onderwijs. Nog nooit kende de Nijmeegse wiskunde een vrouw als hoogleraar, en een gepokt en gemazeld type als Gehrke noemt Jan Kuijpers, decaan van de bètafacul-

‘Ik probeer me altijd eerst en vooral als individu te presenteren’

algebra, logica en informatica – wordt spannend en veelbelovend geacht, terwijl studenten unaniem lovend reageren op haar proefcollege. ‘Haar gedrevenheid is erg aanstekelijk. Ze slaat met gemak een brug tussen verschillende groepen mensen en kan haar passie met hen delen’, zo rapporteren de stu-

teit, een “geknipt rolmodel die meisjes kan stimuleren om wiskunde te kiezen”. Als evenveel meisjes als jongens een bètastudie kiezen, gaat de instroom met zeventig procent omhoog, rekent Kuijpers voor. Als Kuijpers kort na de sollicitatiegesprekken van de commissie het advies krijgt om Gehrke te benoemen,

is hij meteen enthousiast. “Zo’n topkandidaat, met ervaring in Oxford, en ook nog een vrouw. Ik wist meteen: die moeten we hier hebben. Ik beloofde mezelf alles op alles te zetten om haar benoemd te krijgen.”

Kuijpers en de andere Nijmeegse pleitbezorgers hebben buiten de waard gerekend. Het geval wil dat Gehrke’s leerstoel de eerste vier jaar voornamelijk zal worden betaald door landelijke onderzoeksfinancier NWO, ter versterking van het Nederlandse wiskundeonderzoek tegen een klimaat van dalende studenten-aantallen en daarmee samenhangende bezuinigingen. Het betreffende NWO-cluster (DIAMANT) mocht daarom een lid in de benoemingscommissie afvaardigen. Hoewel deze man aanvankelijk nog wel met Gehrke kan leven – al heeft hij een duidelijke voorkeur voor de andere kandidaat – wordt hij teruggefloten door het bestuur van DIAMANT. Kuijpers: “De redenering was dat Gehrke’s onderzoek niet binnen de lijn van hun onderzoek zou passen.”

Het einde van het liedje is dat DIAMANT de leerstoel van Gehrke niet wil financieren, waarna Kuijpers “met een fors liquiditeitsprobleem” is opgezaald. “Ik onthoud DIAMANT het recht niet om een oordeel te vellen, maar ik noem het oordeel wél kortzichtig”, blikt Kuijpers terug op de zaak. “Wetenschap draait om personen. Doorbraken geschieden vaak aan de rand van een vakgebied, en wat nu marge is – zoals het veld van Gehrke – kan voor je het weet booming business zijn in het hele vak.” Hoogleraar mathematische fysica Klaas Landsman, lid van de benoemingscommissie: “Ik geloof niet dat de emoties zo hoog opgelopen zijn puur en alleen omdat Gehrke werkt op een afwijkend wiskundig gebied. Het regenteske speelt een rol. En wellicht ook de angst voor het onbekende. Als je nooit met vrouwen op hetzelfde niveau hebt samengewerkt... Wat weet je ervan? De wiskundewereld is zeer conservatief. Er is een duidelijke voorkeur voor de traditionele gebieden in het vak – Gehrke past daar totaal niet in –

en de wiskundige literatuur is voor 99 procent van mannen afkomstig. Ergens is die angst voor vrouwen en het onderhuidse wantrouwen dat een vrouw geen wiskunde kan dus ook nauwelijks verwijtbaar.”

De eerste dag van februari legt Kuijpers zijn probleem neer bij collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth, waarna de zaak binnen één dag is beklonken. Ik steun je, en het college van bestuur neemt de weggevalle financiering voor eigen rekening, aldus De Wijkerslooth in een mailtje aan Kuijpers. “Het leukste mailtje dat ik in 2007 heb ontvangen.” De decaan kan er een half jaar na dato nog steeds om glunderen. “Voor De Wijkerslooth en ook voor ons stond vast: we laten ons niet door externe partijen het beleid voorschrijven.”

Emancipatiestreven

Het optreden van collegevoorzitter De Wijkerslooth past naadloos in zijn streven om van 2007 een emancipatiejaar te maken. We benoemen dit jaar tien vrouwen tot hoogleraar, zo belooft hij fier in zijn nieuwjaarsrede aan het begin van het jaar. Zo snel mogelijk moest het getal van twee vrouwelijke benoemingen in 2006 worden weggewist. Hetgeen zal geschieden. Vrouw na vrouw dient zich in de loop van 2007 aan voor een benoeming, met in december als kroon een twaalfde hoogleraar, wat het totaal aantal vrouwen op 45 brengt, op een totaal bestand van 368 hoogleraren (12,2 procent vrouw). Vijf jaar terug bedroeg het percentage in Nijmegen nog een kleine tien procent.

Niet het volle dozijn vrouwen is zoals Gehrke via een externe procedure in huis gehaald. Liefst driekwart van de vrouwen werkten al in Nijmegen, als bijzonder hoogleraar of als hoofddocent, en werden via een – lichtere – procedure tot hoogleraar gekroond. Het college van bestuur stelde extra geld beschikbaar om een aantal hoogleraren in de laatste categorie – de persoonlijke benoemingen – een duwtje in de rug te geven. In de letterenfa-

culteit werden langs deze weg twee vrouwen gekroond. Helen de Hoop en Paula Fikkert. Ook binnen de bètafaculteit werden langs deze weg twee vrouwen benoemd: Lettie Lubsen en Annalisa Fasolino.

Hoogleraar Lou Boves boog zich afgelopen jaar als voorzitter van de commissie over de benoeming van Fikkert. Hoewel de procedure om hoogleraar te worden wat lichter is, wordt wel degelijk “zeer serieus gekeken of

VROUW IN TOGA III

Mai Gehrke (Parijs, 1964)

LEERSTOEL: Algebra **THUIS:** Nijmegen, samenwonend met Martin Krupa (48), wiskundige. Drie kinderen: Camilla (16), Cameron (14), Valdemar (5).

“Martin heeft een vaste positie moeten opgegeven en werkt nu op een onzekere en voor hem onwaardige freelance basis, waardoor hij vanuit een lastige positie moet uitkijken naar een andere baan. Ik ken weinig mannen die dit er voor over zouden hebben.” **QUOTE:** “Mijn benadering van de wiskunde is misschien meer alfa-gericht dan die van anderen. Ik zie wiskunde als een vakgebied dat ligt tussen de creatieve kunsten, humanisme en de exacte wetenschap. Ik kan me voorstellen dat deze zienswijze verband houdt met het feit dat ik een vrouw ben.”

Is met uw benoeming tot hoogleraar uw ideaal bereikt?

“Het hoogleraarschap zelf was niet zozeer mijn doel, mijn focus is meer de ontwikkeling die ik doormaak als wetenschapper. Deze positie sluit perfect aan op die ontwikkeling. Daarbij komt dat ik nu deel uitmaak van een eerste klas afdeling wiskunde, met vriendelijke en betrokken medewerkers en studenten. In die zin voelt het toch alsof ik een ideaal heb bereikt.”

Wat is de tip om meer vrouwen benoemd te krijgen als hoogleraar?

“Ik merk dat vrouwen veel meer dan mannen zich moeite moeten getroosten om zich een weg te banen in de wiskundige gemeenschap, maar ik weet niet zo goed wat daaraan te veranderen. Een idee is om een aantal posities voor vrouwen te oormerken. Dit dwingt de organisatie om naar vrouwen te zoeken, al zul je soms even moeten wachten tot de juiste persoon voorbij komt. Universiteiten staan bovendien voor de uitdaging om steeds vaker mensen uit het buitenland aan te trekken. Dat betekent dat er vaak een partner meekomt, plus een gezin en dat kan allemaal nog wel wat beter worden gefaciliteerd.”

Nijmegen klimt op

Met ruim twaalf procent vrouwelijke hoogleraren klimt Nijmegen langzaam naar het niveau van vergelijkbare universiteiten als Leiden, Groningen, Utrecht en Amsterdam (UvA). Utrecht telt 14 procent vrouwen in het hoogleraarbestand, de UvA 13,4 procent, terwijl Groningen en Leiden op het niveau van Nijmegen zitten. Het doel van het onderwijsministerie is een aandeel van 15 procent in 2010, een streven waarop de diverse landelijke emancipatieclubs niet gerust zijn. Extra maatregelen blijven nodig om het streven te halen, zo luidt bijvoorbeeld de oproep van Stichting De Beauvoir, uitgever van de Monitor Vrouwelijk Hoogleraren. De laatste monitor (uit 2006) leert dat vrouwen nog geen tien procent vormen van het hooglerarenbestand van alle Nederlandse universiteit samen – een achterhoede positie in Europa.

de kandidaat professorabel is”, zegt Boves, “steeds met inbreng van minstens een deskundige van buiten de universiteit.” Boves noemt Fikkert “een betere hoogleraar dan menig collega die op een structurele leerstoel is benoemd”.

Voorafgaand aan Fikkert is Boves vier keer in zijn loopbaan lid geweest van een commissie om een hoogleraar te benoemen, met steeds een man als winnaar. Boves wijst op het soms gering aantal kandidaten dat zich voor een vacature aandient, zeker in kleine vakgebieden. “Denk niet dat de kandidaten steeds in rotten van tien klaarstaan om naar Nijmegen te komen. Zeker als net in het land een vacature is geweest, wordt de spoeling dun.” Scouten helpt, weet Boves.

“Maar beperk dit instrument niet tot de hoogleraarbenoemingen. Je moet juist eerder in de carrière vrouwen aan de wetenschap zien te binden.” De weg naar de top is een ratrace, zegt Boves, en vrouwen mogen van hem wel een steuntje krijgen. “In een ratrace zie je dat vrouwen eerder de neiging hebben af te haken, met de redenering dat er nog andere dingen in het leven leuk zijn om te doen.”

Talent scouten

Hoe verder met de emancipatie? De decanen van de letteren- en de bètafaculteit beloven hun best te blijven doen. De door emancipatiedeskundigen aanbevolen tip – zorg voor minstens één vrouw in elke benoemingscommissie – wordt door beiden ter harte genomen. Maar bèta-decaan Jan Kuijpers tempert al te hoge verwachtingen: opeenvolgende bezuinigingen maken

een herhaling van succesjaar 2007 – met drie nieuwe vrouwelijke bètahoogleraren – welhaast ondoenlijk. Wat niet wil zeggen dat hij gaat stilzitten. Kuijpers noemt als streven om meer tijdelijke vrouwelijke gastdocenten aan te trekken, ook te werven in het buitenland. Dit zorgt voor meer volume, zegt hij. “Stel je voor dat in een afdeling meerde-

‘Denk niet dat de kandidaten steeds in rotten van tien klaarstaan om naar Nijmegen te komen’

re vrouwelijke gastmedewerkers rondlopen. Dat werkt. Met meer rolmodellen zullen vrouwelijke studenten minder snel denken dat zo’n vak raar voor ze is.” Klaas Landsman: “Er beginnen tegenwoordig meer meisjes aan een wiskundestudie, maar bijna zonder uitzondering raken ze ontmoedigd. Het is het gebrek aan een rolmodel: ze zien geen enkele andere vrouwelijke hoog-

leraar of zelfs UHD of UD en dus zien ze geen toekomst in de academische wereld. En de meiden hier zijn goed, minstens zo goed als de jongens. Ze hebben gewoon een duwtje nodig.” De aanstelling van Mai Gehrke heeft wat dat betreft direct effect gehad, zegt Landsman. “Ze heeft de beste studentes gekregen voor een afstudeeronderzoek en

een promotie. Onze opzet is dus gelukt: de vrouwelijke studenten meer vertrouwen geven in een wiskundige, academische carrière. Ze een rolmodel geven om te laten zien dat het echt wel kan. Dat rechtvaardigt voor mij alle trammelant die er rondom haar benoeming is geweest.”

Er moeten speciale maatregelen komen om vrouwen aan de top te brengen, vindt Landsman.

“Simpelweg afwachten tot het beter gaat, duurt veel te lang. Ik vind dat je bij gelijke geschiktheid van de kandidaten voor een vrouw moet kiezen en dat bij de vernieuwingsimpuls in de exacte wetenschappen plaats voor vrouwen moeten worden geoormerkt. Het is een strijdsituatie. We staan in Nederland aan de voet van een overgangperiode. Het is tijd om het stenen tijdperk in de wiskunde achter ons te laten. Ik lig tevreden in mijn graf als het over vijftig jaar 50-50 is.” Bedrijfswetenschapper Marieke van den Brink heeft een gouden tip voorhanden: scout het talent, en zorg ervoor dat de scout niet steeds een man is. Van den Brink bestudeerde de benoemingsprocedures op zeven universiteiten, waarbij ze ruim zestig commissieleden aan de tand voelde. Haar onderzoek leert dat nieuwe hoogleraren via-via aan hun aanstelling komen. Bijna driekwart van alle benoemde hoogleraren werd gekozen in een gesloten procedure, lees: hier kwam geen advertentie aan te pas. Wel een zogenaamde scout: academici op invloedrijke posities die voor de benoemingscommissie op zoek gaan naar een kandidaat. Want alleen zo komt het toptalent boven drijven, is de gedachte. “Er heerst binnen de faculteitsbesturen heel sterk het idee dat je zelf op zoek moet naar talent, dat je kwaliteit zelf moet spotten”, zegt Van den Brink. De scouts fungeren als poortwachters: zij bepalen welke namen de benoemingscommissies bereiken. Van den Brink: “Als je dan ziet dat 90 procent van de poortwachters mannen zijn die

Twaalf vrouwen in toga

- **Maria Hopman**
Geneeskunde > Integratieve fysiologie
- **Winette van der Graaf**
Geneeskunde > Translationele medische oncologie
- **Carla van Baalen**
Letteren > Parlementaire geschiedenis
- **Paula Fikkert**
Letteren > Eerste taalverwerving en fonologie
- **Mai Gehrke**
Bèta-faculteit > Algebra
- **Judith Wolf**
Geneeskunde > Maatschappelijke zorg
- **Myrra Vernooij-Dassen**
Geneeskunde > Psychosociale aspecten ouderen
- **Anna Bosman**
Sociale faculteit > Dynamiek van leren en ontwikkeling
- **Helen de Hoop**
Letteren > Theoretische taalwetenschap
- **Annalisa Fasolino**
Bèta-faculteit > Computational condensed matter
- **Lettie Lubsen**
Bèta-faculteit > Moleculaire biologie
- **Ashley Terlouw**
Rechten > Rechtssociologie

ook nog eens homogene netwerken hebben, is de kans groot dat er talent blijft liggen." Mannen kijken naar hun eigen netwerk en kiezen dus vaker mannen dan vrouwen. Niet eens bewust, zegt zij. "Het talent van vrouwen wordt gewoon niet gezien. Dat heeft met die beeldvorming te maken. Van mannen wordt verwacht dat ze graag hoogleraar worden. Van vrouwen in mindere mate, dus worden ze niet gezien."

Topposities

Corjo Jansen, decaan van de rechtenfaculteit en voorzitter van de benoemingscommissie die Ashley Terlouw aan het roer bracht, wijst op de externe leden in de commissie. "Zij werken als een soort scout. Zij zorgen ervoor dat we geen namen in de procedure missen. In het geval bij de benoeming van Terlouw, heeft het externe lid een paar namen voorgedragen." Ook de zusterfaculteiten dragen kandidaten aan, zegt Jansen. Bij de benoeming waar hij bij betrokken was, noemden de andere faculteiten drie kandidaten, zo'n zes mensen hebben zelf op de vacature gereageerd. "De helft van alle kandidaten was vrouw", zegt Jansen. Hij noemt het voor zijn faculteit niet zo nodig om met extra emancipatiemaatregelen te komen. "Bij de juristen is het, vergeleken met bijvoorbeeld de bètafaculteit, al vanzelfsprekend om vrouwen voor topposities als gelijkwaardig te behandelen." Bovendien dienen zich voor de posities ook domweg steeds meer vrouwen aan: in de hoofdgebieden van het recht is de balans ongeveer gelijk. "Bij burgerlijk recht zijn op vijf hoogleraren twee vrouwen. Onze faculteit hoeft niet zo nodig positieve actie te ondernemen, nu het steeds gebruikelijker wordt dat vrouwen op hoogleraarposten solliciteren."

Excuustruus

De twaalf in 2007 benoemde vrouwen kunnen aan het werk. Zitting nemen in nieuwe benoemingscommissies, nieuwe vrouwelijke collega's aanstellen en studentes aanmoedigen voor een wetenschappelijke loopbaan. Maar de vrouwen steeds aanspre-

ken als boegbeeld van emancipatie, wekt ook wrevel. Niet alle twaalf vrouwen waren bereid in te gaan op de soms persoonlijke getinte vragen bij de portretten in dit nummer. "Zouden jullie dit ook hebben gevraagd als het om mannen ging", reageert de een. 'Ik noem dit aapjes kijken', moppert een ander. 'Ik zou graag zien dat je er ook een groep van twaalf mannelijke hoogleraren naast zet, door dit soort acties blijft het allemaal bijzonder, waarom zou een vrouw geen hoogleraar kunnen worden!'", mailt een derde. En niemand wil 'excuustruus' zijn, in de vrees als wetenschapper niet serieus genomen te worden. Winette van der Graaf, in 2007 benoemd als hoogleraar in het mannenbolwerk van het Universitair Medisch Centrum: "Vrouwen dienen, overigens net als mannen, louter benoemd te worden op grond van kwaliteit." Van der Graaf noemt alle ophef over de twaalf in Nijmegen aangestelde hoogleraren al te triomfantelijk. "Juist door bij de benoemingen zoveel nadruk te leggen op het vrouw zijn, gaat verloren dat, naar ik mag hopen, op kwaliteit is benoemd." Als Mai Gehrke nog 25 was geweest, zou ze het afschuwelijk hebben gevonden te weten dat haar vrouw zijn een rol speelde in de strijd die voor haar geleverd is. "Toen ik onzekerder was over mezelf als wetenschapper, vond ik het ook moeilijker om het te accepteren als er naar mij gekeken werd als vrouw en niet als wiskundige – dat heeft mijn mogelijkheden overigens meer geschaad dan gebaat. Nu kan ik het beter loskoppelen. En accepteer ik de

gedachte dat als ik een man was geweest, er bij mijn benoeming nog meer een patstelling was geweest dan nu. Op wetenschappelijke gronden was de commissie, hoewel niet unaniem, voor mij. Gezien de vele situaties waarin ik niet eens een kans kreeg om-

dat ik vrouw ben, vind ik het helemaal geen probleem dat ik nu een keer gewonnen heb juist omdat ik vrouw ben." x

Tekst: Paul van den Broek en Anne Dohmen

Fotografie: Erik van 't Hullenaar

VROUW IN TOGA IV

Helen de Hoop (Oud-Beijerland, 1964)

LEERSTOEL: Theoretische taalwetenschap **THUIS:** Elst, samenwonend met Paul Lambers (46), gepromoveerd paleontoloog/bioloog, halftijds werkzaam als conservator natuurlijke historie in het universiteitsmuseum Utrecht. Twee kinderen: Roel (15) en Evert (11). "Tegenwoordig is het thuis allemaal heel gemakkelijk te regelen. Onze kinderen zijn al groot en zelfstandig. Ze gaan naar de middelbare school en ze koken allebei een dag in de week. Mijn vriend neemt altijd vrij als de kinderen vakantie hebben, maar ik niet." **QUOTE:** "Het scheelt dat je werk en privé gemakkelijk kunt combineren, en dat je als wetenschapper redelijk flexibel bent in het indelen van je tijd. Maar dat houdt ook in dat het normaal gevonden wordt dat je je te pletter werkt. Ik vind dat er van wetenschappers onredelijk veel inspanning en resultaat wordt verwacht."

Is met uw benoeming uw ideaal bereikt?

"Mijn ideaal was en is nog steeds om succesvol te zijn in de wetenschap, nieuwe dingen te ontdekken en te bedenken. Dat ik als hoogleraar mijn eigen onderzoekslijn verder kan ontwikkelen en met een succesvolle onderzoeksgroep kan werken is geweldig, maar daarmee is mijn ideaal nog niet bereikt. Gelukkig maar, want anders heb ik niks meer te doen. Idealen zijn er toch ook niet om bereikt te worden."

Kwam het emancipatiestreven aan de orde in de sollicitatiegesprekken?

"Nee."

Wat is dé tip om meer vrouwen benoemd te krijgen als hoogleraar?

"Heel simpel: meer vast wetenschappelijk personeel aanstellen. Nu maakt het vaste wp maar een kwart uit van het totale personeel. Dat is natuurlijk belachelijk weinig. Nog eens een kwart is tijdelijk wp, voornamelijk promovendi, de andere helft is ondersteunend- en beheerspersoneel. Van de promovendi is ongeveer de helft vrouw, maar schrikbarend weinig van hen maken daadwerkelijk kans op een wetenschappelijke carrière. Een klein deel slaagt er nog in postdoc te worden, daarna stopt het, simpelweg omdat er te weinig banen zijn. Als de universiteiten een betere doorstroming weten te realiseren, dan groeit het aandeel vrouwen vanzelf, ook in de categorie hoogleraren."

De vrouw als topaap

Het klinkt oneerbiedig: de vrouw als topaap. Het roept een karikuraal beeld op van een dame bovenop de apenrots, verheven boven haar mannelijke rivalen die machtspeletjes uitvechten. Maakt het uit of er een alfvrouw of alfaman is, of zijn hoogleraren (m/v) op de eerste plaats gewoon wetenschappers? “De invloed van vrouwelijke eigenschappen is groter dan het aantal vrouwen dat rondloopt.”

Mannen zijn gericht op status en meer geïnteresseerd in macht dan in solidariteit. Vrouwen steunen en beschermen hun sociale partners en vermijden competitie als het even kan. Volgens mensaaponderzoeker Frans de Waal – vorig jaar nog door het tijdschrift *Time* gerekend tot een van de honderd mensen *who shape our world* – gelden bovengenoemde uitspraken niet alleen voor chimpansees, maar ook voor mensenmannen en -vrouwen. Nu denk je misschien dat mensen geen chimpansees zijn (een terechte observatie), maar niemand kan ontkennen dat er genetische overeenkomsten en gedragsgelijkenissen zijn tussen de mens en de mensaap. Zijn mensenvrouwen andere leiders dan mannen? De Waal beschrijft in zijn boek *Chimpanseepolitiek* hoe – geheel tegen de natuur van chimpansees in – een vrouwtje ooit de macht greep in de kolonie in Burgers' Zoo. Zij werd verwijderd, niet alleen om de 'natuurlijke' orde te herstellen (met een alfaman in plaats van alfvrouw), maar ook omdat onder leiderschap van het vrouwtje ruzies dagelijks escaleerden en er vaak bloedige conflicten waren. Slik. Slecht nieuws voor vrouwen aan de top? We laten De Waal en zijn chimps even voor wat het is en kijken hoe het er in de wetenschappelijke wereld aan toe gaat als vrouwen aan de top zitten.

Mannen houden van macht

Sylvia Speller is hoogleraar experimentele fysica binnen het Institute for Molecules and Materials (IMM). Met de benoeming van Annalisa Fasolino werken daar nu drie vrouwelijke hoogleraren. Speller's kantoor is georganiseerd, ze spreekt zakelijk

Ashley Terlouw (Utrecht, 1960)

LEERSTOEL: Rechtssociologie **THUIS:** Utrecht, vier kinderen (25, 23, 22 en 18). **PARTNER:** Geboren in 1958, interieurarchitect, grafisch ontwerper en beeldend kunstenaar. **QUOTE:** "We moeten beducht zijn voor stereotyperingen. Aan nieuwe vrouwelijke hoogleraren slechts vragen naar gezin en emancipatie en niet naar wetenschappelijke achtergrond of visie, geeft bijvoorbeeld de indruk dat bij vrouwen alleen het gezin en het glazen plafond interessant worden gevonden."

Is met uw benoeming uw ideaal bereikt?

"Dat klinkt een beetje alsof ik op mijn lauweren kan gaan rusten, en dat ben ik zeker niet van plan. Voordat ik werd uitgenodigd om te solliciteren, had ik niet serieus over een hoogleraarschap nagedacht. Maar ik vind het een prachtige functie, die me nog meer dan andere functies de mogelijkheid biedt om te werken aan onderwerpen die ik belangrijk vind, zo u wilt mijn idealen."

Kwam het feit dat u vrouw bent aan de orde in de sollicitatie-gesprekken?

"Ja, tijdens de procedure, overigens nadat de benoemingscommissie positief had besloten, is mij gezegd dat het college van bestuur verheugd was over het feit dat ik vrouw ben. Ik hoop dat het college vooral verheugd is over mijn capaciteiten en dat uitsluitend zakelijke overwegingen aan mijn benoeming ten grondslag hebben gelegen. Het benoemen van een excuustruus zou uiteindelijk geen positieve invloed hebben op het aantal vrouwelijke hoogleraren."

Wat is uw tip om meer vrouwen benoemd te krijgen als hoogleraar?

"De tijd zal waarschijnlijk zijn werk doen. Vrouwelijke studenten en medewerkers doen het goed en zullen uiteindelijk doorstromen naar hoogleraarfuncties. Verder zal het aanstellen van vrouwelijke hoogleraren een sneeuwbal effect hebben. De universiteit kan de toename van het aantal vrouwelijke hoogleraren bevorderen door openlijk haar vertrouwen in vrouwelijke medewerkers uit te spreken. Voor die toename zijn ook flexibele werktijden voor man en vrouw van belang en moet prestatie hoger worden gewaardeerd dan aanwezigheid. Een goede regeling van zorgverlof is niet voldoende, de universiteit zal vooral ook mannen moeten stimuleren om daarvan gebruik te maken. Maar echte gelijkheid van man en vrouw zal pas worden bereikt bij een mentaliteitsverandering van mannen, in die zin dat zij het vanzelfsprekend gaan vinden dat zij volledig medeverantwoordelijk zijn voor zorgtaken en die taken ook daadwerkelijk naar evenredigheid op zich nemen."

en gecontroleerd. Over haar manier van leidinggeven zegt ze: "Ik stuur mijn groep bottom-up aan. Ik ben blij als mensen uit mijn groep met ideeën komen, ook als het een gek idee is: ze willen dat ik bondgenoot ben. Mijn groep heeft een *shallow hierarchy*. Het belang van de groep staat voorop. Ik wil ook niet dat er iets in dit artikel staat dat de groep schaadt. Ik wil hen wel leiden, maar dan leiden als gids." Vrouwen verschillen daarin van mannen. "Mannen," zegt Speller, "zijn vaak autocratischer dan ze denken." Speller constateert na zes jaar rondgelopen te hebben op de bètafaculteit dat sommige mannen bewust of onbewust steeds overwicht proberen te hebben, de macht naar zich toetrekken. Niet alleen ten opzichte van vrouwen, ook tegenover andere mannen. "Hoe machtiger mannen zijn, hoe eerder ze in de vergadering beginnen te praten. Ik moet regelmatig moeite doen om mijn verhaal

stellen meestal de vragen, ook een vorm van macht. Moet je maar eens op letten. Als je zelf als vrouw vragen stelt, antwoorden mannen 'jaja' en stellen meteen een wedervraag." Heel vervelend vindt Speller dat overigens niet en ze benadrukt dat de mannen het niet express doen. Ze ziet er persoonlijk ook wel de uitdaging van in. "Ik vind het leuk om in een zogenaamde veeleisende wereld te werken. Die kaffeeklatsch van vrouwen, daar zit ik niet op te wachten. Ik vind het gedrag van machtige mannen interessant. Ik zit niet voor niets al zes jaar in deze business." Mannen en macht. Bij het Centrum voor Parlementaire Geschiedenis (CPG) zorgde die combinatie voor een echte

'Hoe machtiger mannen zijn, hoe eerder ze in de vergadering beginnen te praten'

af te kunnen maken." Volgens Sylvia Speller is een andere vorm van overwicht verkrijgen het terloops aanraken van iemand. "Géén flirten", benadrukt Speller. "Een hand op je schouder of dergelijke dingen. Dat is een vorm van machtdemonstratie. Als je tijdens borrels ziet hoeveel vrouwen mannen terloops aanraken: nauwelijks. Heel machtige mannen schijnen dat ook bij mannen te doen. Ik probeer dat te blokkeren. Mannen

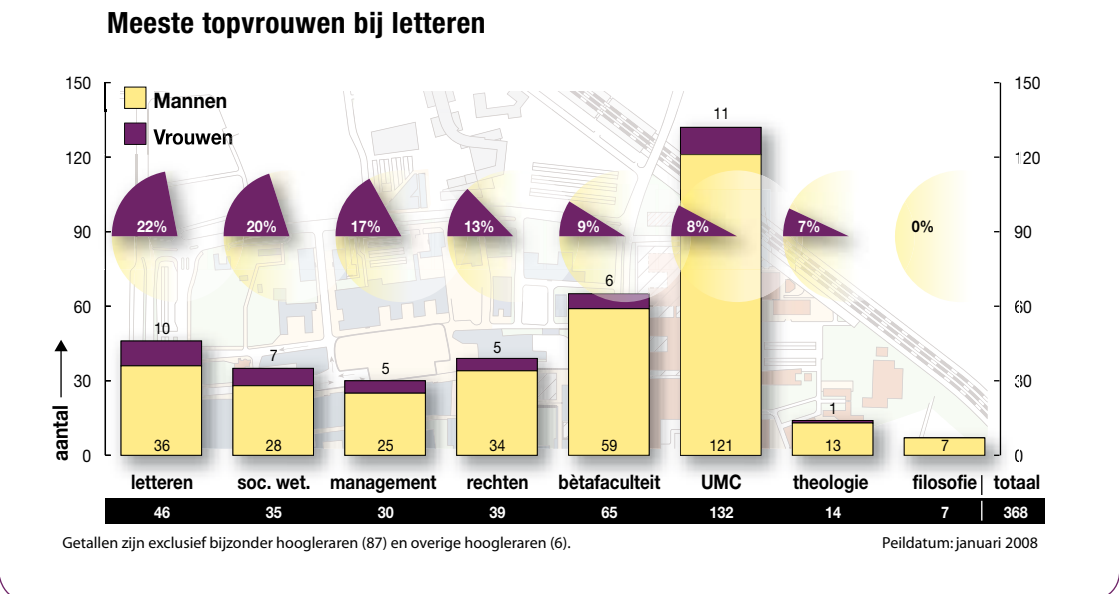
'vechtcultuur' op managementniveau. Onderzoeker Peter van der Heiden zag verschillende typen leiderschap de revue passeren toen na twee mannelijke directeurs Carla van Baalen werd aangesteld. Van der Heiden: "Carla's voorganger was continu bezig het CPG overeind te houden en ver-

oorzaakte daarbij steeds opnieuw een conflict. Er heerste een haantjescultuur: hij ging het gevecht aan om dingen te regelen. De interim-directeur die daarop volgde – ook een man – was veel subtieler, maar regelde dingen ook op een ‘mannenmanier’. Toen kwam Carla: die deed daar niet aan mee. Ze dacht misschien: laat die mannen mekaar maar vliegen afvangen. Zij kreeg met die houding alles voor elkaar, ook de dingen die haar voorgangers juist niet voor elkaar kregen. Bijna bizar hoe dat ging.” Van der Heiden beschrijft de managementstijl van Carla van Baalen als menselijk en enthousiasmerend. Van der Heiden: “Ze is altijd aanspreekbaar, je kunt er altijd naartoe lopen. Zij heeft van het CPG een platte organisatie gemaakt.”

Carla Sieburgh, hoogleraar burgerlijk recht, is eveneens voorzichtig in haar uitspraken over het effect van vrouwen in de wetenschappelijke top en het verschil tussen de seksen. “Bij mij staat de mens als persoon centraal, pas daarna of het een man of vrouw is. Leiderschapskwaliteiten zijn volgens haar meer persoonsgebonden, maar kleine verschillen observeert ze wel: “Tijdens een bespreking over een wetenschappelijk onderwerp kunnen mannen heel monomaan hun punt aan de orde stellen, ze gaan niet erg in op wat anderen voor punten naar voren brengen. Vrouwen – dat kun je wel generaliseren – bouwen meer voort op wat gezegd wordt.” Naar vrouwen en mannen in leiderschapsposities wordt anders gekeken, als vrouw kun je het niet permitteren om een zonderling te zijn. Sieburgh: “Als een man iets onaangepast zegt, wordt dat eerder geaccepteerd dan wanneer een vrouw dat zegt. Vrouwen zijn daardoor minder uitgesproken in wat ze doen en zeggen en dat is jammer. Dat ‘uitspatten’ geeft ook een slinger voor inhoudelijke gedachten over onderzoek.”

Pin-ups

Drukken vrouwen als ze eenmaal in het mannelijk bolwerk zijn binnengedrongen stevig hun stempel op de universitaire

mores, of passen zij zich aan de heersende cultuur aan? Vrouwen kunnen wel degelijk iets veranderen, denkt Sylvia Speller, maar het huidige percentage vrouwen bij het IMM (Speller schat tien procent) is te laag om een omwenteling teweeg te brengen. Haar strategie om zich in het mannenbolwerk te handhaven is er een van zelfcontrole en zich aanpassen aan de door mannen gedomineerde wetenschapsweld: “Je moet als vrouw de masculiene taal beheersen, het mannelijk managementbeleid beheersen. Ik controleer mijn gedrag, er is relatief weinig spontaan aan. Je kunt als vrouw niet vrouwelijk zijn. In ieder geval niet in de bètawereld. Pas als je

Carla van Baalen kan gewoon zichzelf zijn, zegt ze. “Door mannen worden goedmoedige grappen gemaakt. Als ik met een aantal vrouwelijke collega’s op de gang sta te praten, grappen ze dat ‘de heksenkring overlegt’. Allemaal vriendelijk natuurlijk, maar het wordt wél geconstateerd dat er meer vrouwen zijn. Een klein voorbeeldje: eerst was er één man die wel eens thee dronk, nu hebben we vijf soorten thee op de afdeling. En het kan gebeuren dat een man zich ineens in een overleg bevindt met alleen maar vrouwen, dan valt hun eigen anders-zijn natuurlijk wel op. Vrouwen veranderen dingen hier ten positieve, dat wordt zo door de mannen

pin-ups, maar de gespreksonderwerpen waren hetzelfde. Het was een beetje onvolwassen. Carla van Baalen kwam binnen als eerste vrouw, daarna kwamen er meer. De sfeer werd iets normaler, net iets verantwoord. Misschien ook doordat iedereen ouder en wijzer is geworden.”

Bij geschiedenis zijn op de werkvloer veel vrouwen te vinden, maar de besturen, directies en wetenschappelijke raden bestaan vooral uit mannen. Van Baalen vindt het jammer dat ze in een uitzonderingspositie zit. “Ik merk wel dat ik niet one of the guys ben. Ik had eens een speciale bijeenkomst, maakte deel uit van een delegatie om een probleem op te lossen. Er waren allemaal mannen. Die stelden zich voor, ‘noem me maar...’, en noemden hun voornaam. De mannen spraken elkaar met de voornaam aan, maar ik bleef ‘mevrouw Van Baalen’. Waarom weet ik niet. Ik werd aan het hoofd van de tafel gezet, echt de uitzondering. Laat maar, denk ik dan. Maakt niet uit: dat is een fase in de ontwikkeling die we doormaken. Het is tenslotte nog maar honderd jaar geleden dat vrouwen knokten voor een plek in het parlement – tja, ik bekijk dit natuurlijk als historica.” Van Baalen wijst erop dat mannen het openbare leven hebben vormgegeven – de universiteiten, de politiek, het bedrijfsleven. “Kijk eens naar die promotieceremonies: duidelijk

‘Je moet als vrouw de masculiene taal beheersen, het mannelijk managementbeleid beheersen’

veel ervaring hebt, kun je je stempel drukken. Vroeger trok ik me vaak terug op het inhoudelijke vlak, daarin zijn mannen en vrouwen gelijk. Dat wordt lastig als je hoogleraar bent: je hebt te maken met management en beleid, daarin kun je je niet terugtrekken. Dan moet je de strijd aan met de man.” Een paar honderd meter verderop, op de afdeling parlementaire geschiedenis, hangt een veel goeddelijker sfeer. Hoogleraar

ook gevoeld. Denk ik tenminste, maar anders zouden ze het ook niet zeggen, haha.” Desgevraagd geeft Peter van der Heiden toe dat met de komst van Van Baalen – en andere vrouwelijke medewerkers – de sfeer op de afdeling inderdaad is veranderd: “Toen ik begon bij parlementaire geschiedenis waren er alleen jonge mannen. Er hing een bijzonder sfeertje: alsof het eigenlijk een voetbalclub of autogarage was. Er hingen nog net geen

'Ik voel me géén vrouw in zo'n zwarte toga, maar ik voeg me in die wereld'

door mannen vormgegeven. Vrouwen zouden dat heel anders aanpakken. Ik voel me géén vrouw in zo'n zwarte toga, maar ik voeg me in die wereld." Waarmee Van Baalen niet wil zeggen dat ze zich bewust 'mannelijk' gaat gedragen om het te redden in het mannenbolwerk. "Maar ik gedraag me ook niet bewust vrouwelijk. Ik kan me voorstellen dat het in de bètawereld of in een topbedrijf niet helpt om je supervrouwelijk te gedragen. Als je een van de eersten bent, een pionier, moet je dat ook niet doen. Je stapt dan in een vreemde wereld. Ik stapte in een wereld die al wat was veranderd. Mannen waren al gewend met vrouwen te werken."

Ook Carla Sieburgh is positief over haar collega's van de rechtenfaculteit. Er heerst vooral de mentaliteit 'leven en laten leven'. "Ik vind de mannen – en dat klinkt misschien soft – vrouwvriendelijk. Je moet als vrouw wel je positie innemen, maar de sfeer is hartelijk." Vrouwen hebben op de rechtenfaculteit dan ook al duidelijk hun stempel gedrukt: op woensdagmiddag is er geen vergadering bij de juristen: de kinderen zijn dan vrij. Hoogleraar staatsrecht Tijn Kortmann, oude rot in het vak, signaleert nog een aantal veranderingen sinds het aantal vrouwen op zijn faculteit is toegenomen: "Het is er gezelliger en netter geworden. Het gemiddeld aantal tranen per week nam toe. Deeltijdmedewerkers zijn meer onder vrouwen dan mannen te vinden. Voor de faculteit is dat vaak minder praktisch, maar voor de meeste vrouwen, en ook wel mannen, is de mogelijkheid ervan een zegen. De vrouwen drinken gemiddeld minder sterke drank dan de mannen, maar als zij het doen, zijn zij niet voor de poes."

Mannetje/vrouwje

Vrouwen aan de top drukken wel degelijk hun stempel op hun omgeving – zodra hun aantal

een kritische grens overschrijdt tenminste. Hoe meer de vrouwen doordringen tot de top hoe minder de verschillen tussen man en vrouw opvallen. Pioniersvrouwen lijken zich aan de mannenwereld aan te passen, maar daar waar meer vrouwen werken, zijn zogenaamde 'vrouweneisen' als part-time werken en rekening houden met schooltijden zó geaccepteerd dat ze niet eens gezien worden als typisch vrouwelijk. Ook de mannen profiteren er immers van. Met vrouwen aan de top verandert er dus meer dan een gezellere sfeer en toename in theesmaakjes. Carla Sieburgh benadrukt het belang van een mix van mannen en vrouwen op alle niveaus: van studenten tot hoogleraren. "De beste verhouding is er een die een afspiegeling is van wat natuur-

lijk is: een goede verhouding tussen man en vrouw, tussen jong en oud." "Het is niet alleen mannetje/vrouwje", vindt Peter van der Heiden. "Ook de leeftijd speelt mee: de vrouwelijke hoogleraren die nu zijn aangesteld zijn jong, de oudere garde is nog van de generatie 'meneer de hoogleraar'. Jonge hoogleraren, ook mannen, geven sowieso op een andere manier leiding. Jongere mannen zien dat het niet erg is om zogenaamd vrouwelijke eigenschappen te hebben bij het leidinggeven. De invloed van vrouwelijke eigenschappen is

daarom groter dan het aantal vrouwen dat rondloopt." Bloedige taferelen als bij De Waal's chimpansees treffen we op onze universiteit niet aan. Vrouwen op de apenrots van de Radboud Universiteiten lijken eerder het tegenovergestelde te weeg te brengen: rust in de tent. De Waal schreef het al in zijn *Chimpanseepolitiek*: erkennen dat er een erfelijke basis is voor bestaande verschillen, sluit niet uit dat je ze kan overwinnen. x

Tekst: Marjolein Pijnappels
Illustratie: Merlijn Draisma

VROUW IN TOGA VI

Anna Bosman (Beneden-Leeuwen, 1956)

LEERSTOEL: Dynamiek van leren en ontwikkeling (sociale faculteit) **THUIS:** Hilversum (op een woonark), getrouwd met Ton Mekking (1955), ondernemer met eigen bedrijf, geen kinderen. "Mijn partner steunt me in alles wat ik doe, houdt me op koers, houdt me een spiegel voor en is vooral een fan van mij als het om mijn visie in mijn werk gaat." **QUOTE:** "Ik weet niet of ik als vrouw nou speciaal anders handel dan als man, omdat ik alleen in een gedachte-experiment erachter kan komen hoe ik als man zou handelen. Zo'n experiment is helaas niet realiseerbaar. Als het mogelijk zou zijn, zou ik graag een tijdje als man door het leven willen gaan."

Is met uw benoeming uw ideaal bereikt?

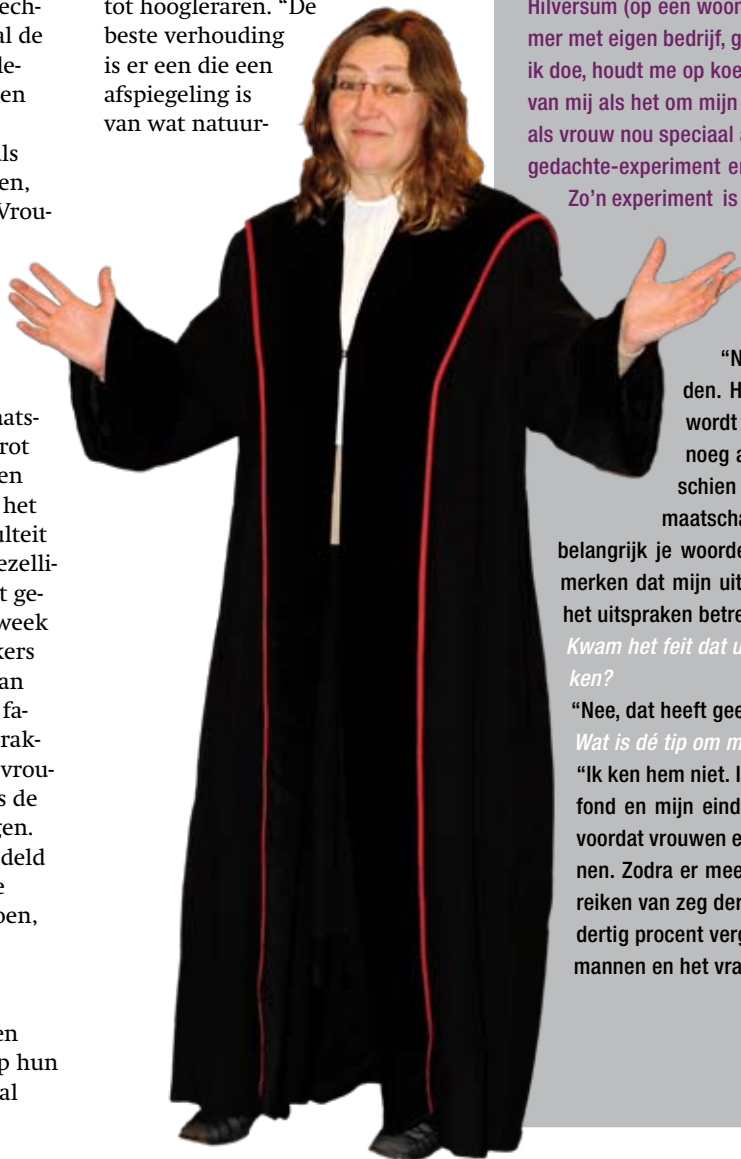
"Nee, het was niet mijn ideaal om hoogleraar te worden. Het is het gevolg van wat ik doe, en in mijn geval wordt het beloond met een hoogleraarschap. Er zijn genoeg anderen, onder wie ook veel mannen, die het misschien net zo hard verdienen. Ik vind het jammer dat onze maatschappij zo hiërarchisch is en dat status bepaalt hoe belangrijk je woorden zijn. Het is ook wel een beetje vreemd om te merken dat mijn uitspraken plotseling meer gewicht krijgen, ook als het uitspraken betreft die niet mijn eigen expertise betreffen."

Kwam het feit dat u vrouw bent aan de orde in de sollicitatiegesprekken?

"Nee, dat heeft geen rol gespeeld."

Wat is dé tip om meer vrouwen benoemd te krijgen als hoogleraar?

"Ik ken hem niet. Ik heb me jaren geleden verdiept in het glazen plafond en mijn eindconclusie is dat het gewoon zijn tijd nodig heeft voordat vrouwen evenveel respect krijgen voor wat ze doen als mannen. Zodra er meer vrouwen komen en we een kritische massa bereiken van zeg dertig procent, dan gaat het vanzelf. De weg naar die dertig procent vergt onsympathieke maatregelen ten aanzien van de mannen en het vraagt lef van de organisatie om daarvoor te kiezen."

Doen & laten

Expositie Kippen Kijken

De haters van moderne kunst zullen wel weer beginnen te mokken, of in dit geval tokken, als ze horen dat er een kunstenaar is die al zijn uren besteedt aan kippen. Maar ja, zo kun je ook klagen dat Klaas Gubbels alleen maar koffiekannen schildert, ondertussen mag de bezitter van een Gubbels zich financieel en cultureel rijk wanen. Koen Vanmechelen heeft het Cosmopolitan Chicken Project opgezet waarbij hij verschillende soorten kippen kruist voor zijn kunstwerken. In het kruisen van verschillende kippen gaat het niet alleen om kunst, maar kunnen ook politieke kwesties, globalisering, utopie en genetische manipulatie aan de kaak worden gesteld. En voor het eerst dus ook een levende have in Museum Het Valkhof. /AvdH

Vanaf 26 januari, zie www.museumhetvalkhof.nl

Festival Stukafest

Het lijkt nog niet eens zo heel lang geleden dat een groepje goedbedoelende maar weinig virtueuze singer-songwriters en net niet grappige stand-uppers in een claustrofobisch studentenhokje tussen de vuile sokken optraden. Maar in een razend tempo is het Nijmeegse Studentenkamerfestival uitgegroeid tot een festival van nationaal formaat. De artiesten zijn van een flinke allure en als studentenstad tel je in Nederland niet meer mee zonder Stukafest. Leon van der Zanden keert terug naar zijn oude studentenstad. Leon Verdonschot leest muziekverhalen, Eefje Wentelteefje komt met de theatershow en het jonge talent krijgt ook nog eens alle ruimte in de kleine kamertjes. /AvdH

Donderdag 31 januari, zie www.stukafest.nl

Muziek Planet Rose 13 years on!

Planet Rose, een van de langst meedraaiende house- en technoavonden van Nederland, bestaat dertien jaar. De laatste in een serie van drie feesten die deze mijlpaal sjeu moet geven laat zien dat techno nog steeds meer is dan brommende bassen en een eeuwig voortstuwende beat. Waar de Amerikaanse nestors van het genre fossielen van het kaliber Mick Jagger zijn geworden, produceert een internationale garde elektronische muziek die de ziel net zo beroert als het werk van een oprechte singer-songwriter. Dj Bone gaat voor rauw maar mooi, dj 3000 brengt een vleugje Rio en Havana en Vince Watson bedwelmt met een melodieuze en makkelijk weg te slikken elixer. /CdW

Zaterdag 26 januari. Doornroosje, 23.00 uur

Theater Bambie

Mime is meer dan Franse straatartiesten met een witgeschilderd gezicht die zich in een denkbeeldige glazen kist bevinden, waar ze helaas altijd weer uitlopen. Mime is een theatergenre dat ook voor vermaak kan zorgen. Zo maakt de Nederlandse groep Bambie al tien jaar lang mimevoorstellingen, theater waarbij nauwelijks een woord wordt gesproken. Geïnspireerd door de Metamorphosen van Ovidius hebben ze Bambie 12 gemaakt. Als kijker kun je bij mime er zelf een betekenis aan geven, maar over Bambie 12 wordt overal geschreven dat het een cultuurbotsing betreft tussen de primitieve mens en de mens uit de westerse consumptiemaatschappij. Bambie leert al die mensen die er boeken over vol schrijven dat je het ook zonder woorden kunt uitbeelden. /AvdH

Donderdag 24 januari, Lux, 21:00 uur

In de kelder van de liefde

Iedere maand op deze plek een gedicht van campusdichter Bart van Oost.

Zij hadden stevig ingedronken.

Ze had wulps gedanst rond hen.

Zij hadden gezongen en ondertussen
steeds de keel gesmeerd.

Ze had zaadvragend omgekeken (excusez-le-mot)
voor ze naar beneden
ging.

Zij hadden het gezien, de deur
achter haar dichtgedaan en
bijbesteld.

Geilheid laat zich niet verdrinken.

Althans, in vrouwen niet.

Ze had zich uitgetkleed,
was op een krat gaan zitten en had,
nippend van een zoete wijn,
vruchteloos gewacht.

Zo vond de nacht alsnog haar hoogtepunt;
ik ben dronken
maak je maar geen zorgen.

HotSpot *thuis*

Vorige week deed Sylvia Witteman, die ons sinds een tijdje vanuit de States bestookt met haar beeldrijke kookproza, in de Volkskeuken uit de doeken dat Barack Obama naar verluidt verzot is op chili. Maar dan wel in de typisch Amerikaanse variant, met veel rundvlees en pepers, maar merkwaardigerwijs zonder de bonen die wij er altijd bij doen. Barack zal best een bord chili lusten. Maar geheel onbaatzuchtig zal zijn keuze voor dit all American food niet zijn geweest, gezien de brede achterban die hij voor zich wil winnen. Dan kun je maar beter op safe spelen. Blijft de vraag wat inzake Noord-Amerikaans eten dan wel authentiek is. Hamburgers en Frankfurters?

Te onzent is er een lichte kentering richting eigen bodem. Aardperen bijvoorbeeld, ook wel topinamboer of Jeruzalem-artisjok genoemd. Langwerpige, bruin geschubde knolletjes met een

Foto: Bert Beelen

Aardpeerkoolraapschotel voor vier

750 g. aardperen • 1 middelgrote koolraap • roomboter • 2 eieren
• 250 g. geraspte belegen Goudse • zout, peper, nootmuskaat

zachte smaak met hinten van noten en inderdaad artisjok. Die worden weer geregeld gesignaleerd in de beter gesorteerde groentezaak. Volgens de club die zich inzet voor 'vergeten groenten' is deze wintergroente, die begin 17e eeuw werd verbouwd in menige kasteel- of kloostertuin en later is verdrongen door de uit Zuid-Amerika overgewaaid peper, het in ere houden waard. Omdat ik die mening deel een recept met behalve aardpeer zich in hetzelfde smaaksegment

bevindende koolraap. Probeer aan aardperen te komen die stevig aanvoelen en crèmekleurig zijn. Die hoeft je alleen maar te wassen en eventueel schoon te schrobben. Zachtere, bruinere, oudere exemplaren kun je beter schillen. Snijd in plakken, schil ze en snijd in ongeveer even grote stukken als de aardpeer. Kook de rapen en de peren ruim vijf minuten in licht gezouten water. Klop 2 eieren los met zout, pe-

per en (versgeraspte) nootmuskaat en roer er de kaas door. Giet de beetgare knolgewassen af, stort ze in een met roomboter ingevette ovenschaal, giet het eimengsel erover en zet een kwartiertje in een tot 200 graden Celsius voorverwarmde oven. Controleer de gaarheid en serveer.

Als bijgerecht doet veldsla met zilveruitjes, augurken, geroosterde pompoenpitten en een dressing van walnootolie, appelciderazijn, mosterd en honing het prima. En voor wie blijft vasthouden aan een stukje vlees: overweeg een op de gloeiende grillpan bereide lamsaucijs. Bij dit alles zou een Chileense cabernet sauvignon kunnen passen. Met deze rijke omlijsting doe je een gunstig effect van de aardpeer trouwens weer goeddeels te niet. Ze bevatten nauwelijks glucose. En zijn in beginsel dus heilzaam voor het groeiend legioen suikerzieken. /Ron Welters

Snapshot

Waar is het te doen? Woensdag 9 januari dronk uw Vox-verslaggever in Malle Babbe een stevige borrel mee met de dames van damesdispuut Carmen.

Tekst en foto's: Jacqueline van Dongen

21.40 uur Stefanie misbruikt, eh, gebruikt haar vrouw zijn nooit. Of nou ja, zelden. "Ik had vandaag een mondeling tentamen, en dan moet je gewoon lief lachen. Het werkt echt! Ik kreeg extra punten voor mijn goede voorkomen."

22:01 uur "Waarom zou je elke woensdag met twintig vrouwen in de kroeg willen staan?" Dat Fleur en Eva zich aanvankelijk vroegen adspiranten Carlijn, af. Die afkeer was snel voorbij: "Het is hartstikke gezellig. Niemand hier heeft last van kapsnes."

21:22 uur Onafhankelijk als damesdispuut Carmen is, wordt er ook geen typisch vrouwengedrag vertoont. Nauwelijks concurrentie of jaloezie, menen Jolien en Fleur. "Ik kan nu niet één gemene vrouwenstreek bedenken. Staan we boven!"

NU INCHECKEN!

flight academy

Als je snel reageert kun je starten met de opleiding in maart of mei 2008.

Je bent dan twee jaar later klaar om aan je carrière te beginnen. Check of je de juiste kwalificaties hebt op:

PILOOTWORDEN.NL

Het Nederlands Studenten Orkest

De 56ste tournee van het Nederlands Studenten Orkest (NSO) onder leiding van dirigent Micha Hamel start binnenkort. Dit orkest wordt jaarlijks samengesteld uit studenten die zich naast hun studie aan hogeschool of universiteit bezighouden met klassieke muziek. Het orkest bestaat dit jaar uit zeven Nijmeegse deelnemers en ook maken twee Nijmegenaren deel uit van het zevenkoppige bestuur.

Op donderdag 14 februari om 20.15 uur geeft het orkest een concert in Concertgebouw De Vereeniging in Nijmegen. Dankzij subsidie van het SNUF kost een toegangkaart voor RU-studenten, op vertoon van hun collegekaart, € 5,- verkrijgbaar bij Sebastiaan Roes, faculteit der Rechtsgeleerdheid, tel: 024 - 3611631, email: s.roes@planet.nl, of bij Piet van Kalmthout (faculteit Geneeskunde, tel: 06-10952447, email: pjc.vankalmthout@chello.nl

Kijk voor het uitgebreide orkestprogramma op www.nso.nl

KLEINE BOODSCHAP

Aangeboden

Te koop Pinkhof **geneeskundige** woordenboek nieuw tweedelig €60
p.barrera@reuma.umcn.nl,
024-3557103

Vind je het leuk om voor de klas te staan? Wil je **leservaring** opdoen? Scholengroep Nijmegen Amnesty International: h.deridder@fm.ru.nl, 024-3233387.

Op 29 en 30 maart 2008 wordt in Utrecht Internationaal Studenten **Badminton** Toernooi georganiseerd. Meer info en inschrijven via www.sbhelios.nl/jisbt2008

Lieve, ervaren, niet-rokende **oppas** zoekt werk in gezin met jonge kinderen (0-4jr) voor 2 dagen in de week. Tel. 3449584.

Gezocht

Kamer onderverhuren? Van 13 februari – 14 maart zoekt DSZ kamers voor studenten uit Duitsland, die hier een spoedcursus Nederlands komen volgen.
E: studienberatung@dsz.ru.nl

RU-studenten met **dyslexie** die mee willen doen aan mijn scriptie-onderzoek naar leesproblemen.
E-mail: A.deklein@student.ru.nl

Volleybal club zoekt **spelers**. Amateurs (m/v, 30-50 jr.), geen contributie. Donderdagavond 20:30-22:00 bij Radboud Univ., Info: Thom Oostendorp, thom@mbfys.ru.nl

Jong Kamerkoor Elnoséque zoekt enthousiaste **leden**. Info: <http://elnoseque.googlepages.com>

Karaktervolle locaties

Studiecentrum Soeterbeek

Ruimte voor concentratie

www.ru.nl/soeterbeek

of bel: 0486 - 417 450

Uw locatie voor één of meerdaagse cursussen, seminars, vergaderingen, trainingen of conferenties. Ervaar de inspirerende rust.

Faculty Club Huize Heyendael

www.ru.nl/facultyclub

of bel: 024 - 361 1282

Lunch en diner à la carte, ook arrangementen voor recepties, diners en feesten. Uitstekend geoutilleerde vergaderruimten.

Radboud Universiteit Nijmegen

O PORTO GRAND-CAFÉ RESTAURANT

Portugees eten en drinken

Elke dag geopend
Hertogstraat 1 (Hoek Kelfensbos)
Nijmegen, 024 - 3220498

www.restaurantporto.nl

Proefschrift
snel goed goedkoop
10% korting ✂
quickprint.nl
Tel: (024) 377 14 83

Valdin all-inclusive, keuze 10 voor- hoofd- nagerechten Inclusief drank voor € 52,50

Drie mooie zalen voor vergaderingen, lezingen, presentaties, jubilea's, promoties en personeelsfeesten. Ook hebben we een mooi dakterras voor recepties. Op ons terras kunt lunchen en dineren. Laat eens vrijblijvend een offerte maken.

Van Peltlaan 4
024-3556902
www.valdin.nl
info@valdin.nl

Studentenraad Actueel

De beste wensen voor 2008

2008 is alweer volop bezig. De universiteit is weer volgestroomd met studenten die blokken voor deadlines, tentamens en ander bezigheden op het gebied van de studie. Na alle kerst- en nieuwjaarsborrels is iedereen weer met goede moed het nieuwe jaar ingegaan. De Universitaire Studentenraad wenst iedereen het beste voor 2008.

Uit de nieuwjaarsrede van collegevoorzitter Roelof de Wijkerslooth op 2 januari 2008 bleek dat de Radboud Universiteit op vele gebieden de beste universiteit van Nederland genoemd mag worden.

'Hier kunnen we trots op zijn en dat mogen we ook uitdragen', aldus De Wijkerslooth. Hardop vroeg hij zich af waarom niet alle studenten die in het buitenland gaan studeren zo'n prachtig "Radboud University Nijmegen" t-shirt hadden.

De USR ziet hier een prachtige kans voor het College van Bestuur om te laten zien dat zij zowel internationalisering van als trots op en betrok-

Roelof de Wijkerslooth tijdens de nieuwjaarsrede

kenheid bij de universiteit stimuleren. Een Radboud-shirt voor iedereen!

In 2008 vind de 85e Dies van de universiteit plaats. Een lustrumviering ter ere van het 17e lustrum is dus op komst. In de maand mei zullen er op en rond de campus en in de stad grote activiteiten plaatsvinden, voor iedereen die iets met de Radboud Universiteit

heeft. De organisatie is druk bezig met de realisatie van deze lustrumviering. Studenten, medewerkers en alumni van de RU kunnen in mei 2008 laten zien hoe goed zij hun universiteit vinden. De USR vindt de Radboud Universiteit een mooie, goede universiteit, maar houdt de kwaliteit van onderwijs, onderzoek en studentenfaciliteiten natuurlijk goed in de gaten.

Leven op de campus?

De Radboud Universiteit is gezegend met een mooie campus, waarop alle faculteiten overzichtelijk dicht bij elkaar liggen en waar zowel op als dichtbij het terrein studentenkamers te vinden zijn. De Radboud Universiteit maakt ook reclame door zich te beroepen op deze prachtige campus. Desondanks is de campus helemaal niet zo prachtig en levendig als die zou kunnen zijn. De campus is erg gefragmenteerd, door de doorlopende wegen die er dwars doorheen lopen en uiteindelijk vormt het allesbe-

halve één geheel. We hebben groen, maar daar prettig studeren is zonder tafels en banken ondoenlijk. Theatervoorstellingen en debatten voor grotere aantallen studenten zijn afhankelijk van de beschikbaarheid van collegezalen, in plaats van bijvoorbeeld een theater zoals ze bij de HAN hebben. Al met al is de campus vooral een plek waar je naar toe gaat als je toevallig

moet en dan snel weer naar huis gaat. Terwijl het ook een leefomgeving zou kunnen zijn, waar je graag bent, en zo samen een gemeenschap vormt. De USR heeft een voorstel ingediend om het zo te laten worden.

Tijdens de laatste vergadering met het College van Bestuur zijn onder andere de volgende punten besproken.

Studielast

Vaak komt het voor dat studenten minder tijd kwijt zijn voor een vak dan staat voorgeschreven. Wanneer deze studenten wel het voorgeschreven aantal uren zouden studeren, zouden zij in staat moeten zijn om hogere punten te halen. Om dit probleem aan te pakken heeft de USR gepleit voor de oprichting van een centrale werkgroep. Deze zou als taak hebben een algemene visie over studielast te formuleren. De opleidingen zouden zich vervolgens aan deze algemene visie moeten houden. Het college van bestuur is hier geen voorstander van. In de vergadering is men tot een compromis gekomen, namelijk dat dit onderwerp zal terugkomen in het overleg van de onderwijsdirecteuren. Een afvaardiging van de USR zal aanwezig zijn bij dit overleg om haar standpunt en aanbevelingen te verkondigen.

Vakevaluaties

De USR is van mening dat in het verleden te weinig bekend werd gemaakt wat er gebeurde met de resultaten van evaluaties. Gelukkig is daar verandering in gekomen: vanaf heden worden de maatregelen genomen naar aanleiding van de resultaten van evaluaties bekend gemaakt. Zo kan er bijvoorbeeld voor worden gekozen een ander boek of andere studiehandleiding te gaan gebruiken. De opleidingscommissie zal de genomen maatregelen bekendmaken. Dan nog een laatste boodschap: het invullen van evaluatieformulieren heeft zeker nut, schroom dan ook niet deze in te vullen!

Studentenraad Actueel wordt u aangeboden door de Universitaire Studentenraad.

usr@student.ru.nl
www.ru.nl/usr

In memoriam Willem Berger (1919-2007)

Na een rijk en voltooid leven overleed op 12 december jongstleden professor dr. Willem Berger.

Willem was opgeleid als priester in het bisdom Haarlem. Daarna voltooide hij de psychologie-opleiding in Nijmegen. Van 1955-1963 was hij werkzaam in de Van der Hoeven-kliniek voor psychisch gestoorde delinquenten. Hij beschikte over uitzonderlijke pastorale en therapeutische gaven. Later bleek hij ook bestuurlijk begaafd. Na een ferme reorganisatie (1975-1976) legde hij de basis voor de huidige Pompekliniek. Als waarnemend hoofd van het Instituut voor Psychiatrie van het UMC St Radboud (1983-1985) hielp hij dit instituut door een crisis heen. Ook legde hij het fundament voor het huidige KSGV, het Katholiek Studiedecentrum voor Geestelijke Volksgezondheid. Als hoogleraar godsdienstpsychologie en pastorale psychologie in Nijmegen, waar hij vanaf 1963 werkzaam was, bood Berger de ruimte en de inspiratie voor de ontwikkeling van een moderne, empirisch gefundeerde godsdienstpsychologie. Hij was actief in het maatschappelijk debat en nam voor die tijd opmerkelijke standpunten in met betrekking tot seksualiteit en celibaat. Een befaamd dubbel-interview in het weekblad *De Tijd* (1981) en zijn huwelijk met Henriëtte Röttgering veranderden zijn leven, maar niet zijn kwaliteiten. Na zijn emeritaat (1984) bleef Willem actief als pastor en therapeut, tot heil van velen. Tot in zijn laatste dagen bewaarde hij zijn innemende en zorgzame persoonlijkheid. En zo zullen zijn studenten en collega's van de Radboud Universiteit hem in hun herinnering bewaren.

Jacques Janssen en Cees van der Staak

Nieuwgezicht

Naam Afeta Emini
Leeftijd 47 jaar
Was beleidsmedewerker milieu Provincie Noord-Brabant
Is milieukundig adviseur milieuzorg
Sinds 13 augustus 2007

Wat doet een milieukundig adviseur?

"Ik doe nu het omgekeerde van wat ik bij de Provincie deed: daar moest ik aanvragen voor vergunningen beoordelen, bij de Radboud concentreer ik me op de milieuzorg en energie. Een van mijn projecten is de centrale energiezorg bij het UMC. Ik kijk in verschillende labs wat de mogelijkheden zijn voor energiebesparing. Ik houd me ook bezig met bodemontwikkeling. Vandaag heb ik met een collega het grondwaterpeil gemeten, bij de Radboud Universiteit en het UMC. We hebben bekeken of het water nog op een bepaalde diepte zit: het was hoog genoeg. Dat was voor mij een heel leerproces."

U leert nog veel bij in deze baan?

"Ja, ik volg een opleiding bij de Open Universiteit en een interne cursus. Het is fijn werken hier, ben blij dat ik deze kans heb gekregen. De sfeer op de afdeling is informeel. Het team bestaat uit vijf mensen, een klein clubje dus. Ik heb hier meer ruimte dan bij de overheid. Daar moest je gewoon de wet toepassen, hier kan ik ook mijn eigen ideeën kwijt."

Veel contact met collega's?

"Het contact is direct en leuk. Maar naar de borrels ga ik niet, want ik werk tot 15.00 uur. Ik maak toch lange dagen, doordat ik in Weert woon."

Bent u zelf energiebewust?

"Ik probeer het wel, maar ik heb vier kinderen. De jongste is 12, de oudste 23. Het is niet altijd makkelijk ze milieubewust te maken, haha."

Algemeen

Studentenkerk Nijmegen

- 6 februari t/m do 20 maart, 12.45-13.05u, kapel Erasmuslaan 15: Getijdengebode in de Vastentijd.
- 6 februari Aswoensdag
- 20 maart Witte Donderdag
- 26 februari, 18.00-21.00u: Crossroads, guest: Irene Dankelman, Theme: 'Believing in the World: a healthy planet for all' (opgeven) www.ru.nl/studentenkerk

Studenten

Studiedag Middeleeuwen

29 januari, 10.00 uur: 'Typisch middeleeuws'. Gymnasium GN 003, gratis, voor alle studenten van de faculteiten Letteren, Filosofie, Theologie en Rechten en andere geïnteresseerden. Info: J.Kessler@let.ru.nl

Filmavond Amnesty

30 januari, 20.30u, filmavond Amnesty Studentengroep Nijmegen om het belang van mensenrechten bij studenten onder de aandacht te brengen: Blood Diamond. Café De Klinker, Van Broeckhuysenstraat 46.

Seminar

February 11, 10:45-12:30, lecture: Conflict? Contrast? Contact? Confirmation? The Interaction of Science and Religion, 5 ECTS credits, 2nd semester 2007-2008, E. 3.26. Lecturer: Prof. dr. Wil Derkse & Andreas van Melsen Chair for Science, Society and Worldviews. No preliminary knowledge needed: students from all departments are welcome, www.ru.nl/theologie

Debatavond

22 januari, 20.00u, Science Cafe Nijmegen 'Emotie in actie'. Sprekers zijn o.a. prof. Nico Frijda (Stichting CERE, UVA) en Sander Begeer (Ontwikkelingspsychologie, VU). Café van Buren, Molensstraat 89. www.sciencecafenijmegen.nl

Seminars NCMLS

23 januari, 12.00u en 21 februari, 14.00u, seminar Nijmegen Center of Molecular Life Sciences, <http://www.ncmls.nl/ncmls/subjects/events.asp>

Lezing Strafzaak

28 januari, 19.15-21.30u, TvA 6.00.15, thema-avond Openbaar Ministerie met mr. Bolhaar (procureurs-generaal OM), lezing over de strafzaak 'Sneep', een onderzoek naar een internationaal netwerk in vrouwenhandel. Aanmelden op www.drnicomuller.nl

Presentatie SCARAB

1 februari, 15.00-17.30u: presentatie van het nieuwe onderzoekszwaartepunt Studying Criticism And Reception Across Borders (SCARAB) van het Instituut voor Historische, Literaire en Culturele Studies (Letteren). Faculty Club Huize Heyendaal,

G. Grootplein 9. Aanmelden via e-mail: lieswijnterp@hotmail.com, http://www.ru.nl/hlcs/zwaartepunten/studying_criticism/

Cursus HOVO

12 februari t/m 18 maart, 19.45-21.30u: cursus 'Nanotechnologie en nanowetenschap: een inleiding' voor HOVO Nijmegen, verzorgt door Dr. L. Consoli. Info & aanmelden: www.ru.nl/hovo

PAOG-Heyendaal

24 januari, Nijmegen: Grenzen verleggen! Oefentherapie bij neurologische aandoeningen. Bestemd voor: fysiotherapeuten die werken in verpleeghuizen, revalidatiecentra en in de 'wijk!', verpleeghuisartsen en revalidatieartsen. 28 januari, 19.00-22.15u, Hippocrateszaal, Studiedecentrum, G. Grootplein 21, Avondcyclus Jeugdgezondheidszorg 2008: Het slappe kind. Bestemd voor huisartsen, artsen jeugdgezondheid, artsen verstandelijk gehandicapten. 4 t/m 15 februari: Nascholing Medisch Parasitologische Diagnostiek. Bestemd voor microbiologen en klinisch chemici (i.o.), analisten met enige ervaring in de parasitologische diagnostiek en onderzoekers die een parasitologisch onderzoek bewerken. Informatie en inschrijving via <http://umcn.efficiency-online.nl/>

Cultuur

Stukafest

31 januari, 19.15-04.00u. Kaartverkoop: elke wo en do (12.30-13.30u) in de Refter en de kantines op de Geneeskunde- en Bèta-faculteit. www.stukafest.nl, www.ru.nl/cultuurodpdecampus

Benoemingen

Mw. dr. H. de Hoop is m.i.v. 1 december 2007 benoemd tot hoogleraar aan de Faculteit der Letteren met als leeropdracht Theoretische Taalwetenschap, in het bijzonder het raakvlak tussen syntaxis en semantiek.

Promoties & Oraties

17 januari, 10.30 uur: promotie mw. drs. M.F.M. Gielissen (Med.Wet.) 'Fatigue in cancer survivors. From assessment to cognitive behaviour therapy'.

17 januari, 13.30 uur: promotie mw. drs. J. Nigten (Med.Wet.) 'Molecular Mechanisms in Differentiation - Induction in Acute Promyelocytic Leukemia'.

17 januari, 15.30 uur: promotie drs. G.W. Schilders (FNWI) 'The human exosome and its auxiliary proteins. Controlling RNA degradation and processing'.

18 januari, 10.30 uur: promotie mw. drs. J.N.H. Timmer-Bonte (Med.Wet.) 'Effective chemotherapy support: a matter of timing and combining?'

18 januari, 13.30 uur: promotie drs. D. van Hamont (Med.Wet.) 'The role of HPV in diagnosis and management of cervical premalignancies'.

18 januari, 15.45 uur: oratie mw. prof. dr. M.T.E. Hopman, benoemd tot hoogleraar aan het UMC St Radboud: 'Liever lui dan moe?' Leeropdracht: Integratieve Fysiologie.

21 januari, 10.30 uur: promotie drs. ir. W. Pieters, (FNWI) 'La Volenté Machinale: Understanding the Electronic Voting Controversy'.

Wegens omstandigheden geannuleerd - 21 januari, 13.30 uur: promotie van mw. Van Wijnhoven (Med.Wet.) 'Structural and functional properties of heparan sulfate domains in proteinuria', nieuwe datum volgt.

21 januari, 15.30 uur: promotie mw. drs. A.J.E. Autin (FNWI) 'Precipitation of barium carbonate nanoparticles within water-in-oil microemulsion systems. Relations between particle growth and surfactant environment'.

22 januari, 10.30 uur: promotie A. Nigl (FNWI) 'Fast radio flashes observed with lofar prototypes'.

22 januari, 15.30 uur: promotie mw. A. de Jonge (Med.Wet.) 'Birthing positions revisited. Examining the evidence for a routine practice'.

23 januari, 13.30 uur: promotie drs. G.J. ter Horst (Fil.) 'De ontbinding van de substantie. Een deconstructie van de beginselen van vorm en materie in de ontologie en de kenleer van Thomas van Aquino'.

23 januari, 15.30 uur: promotie drs. A.T.J. van Niftrik (FNWI) 'The epitaxial lift-off method: III/V Materials and HF etch process studies'.

24 januari, 10.30 uur: promotie M.B. Kartal (FNWI) 'Ecophysiology of the anammox bacteria'.

24 januari, 13.30 uur: promotie drs. J.G.A. de Hond (Let.) 'Verlangen naar het Oosten. Oriëntalisme in de Nederlandse cultuur, ca 1800-1920'.

24 januari, 15.30 uur: promotie drs. M.A.E. van Huijgevoort (Soc.Wet.) 'Learning to write in an interactive computer environment'.

25 januari, 15.45 uur: oratie prof. dr. O.C. Boerman, benoemd tot hoogleraar aan het UMC St Radboud: 'Radiochemische Oplossingen'. Leeropdracht: Radiochemie.

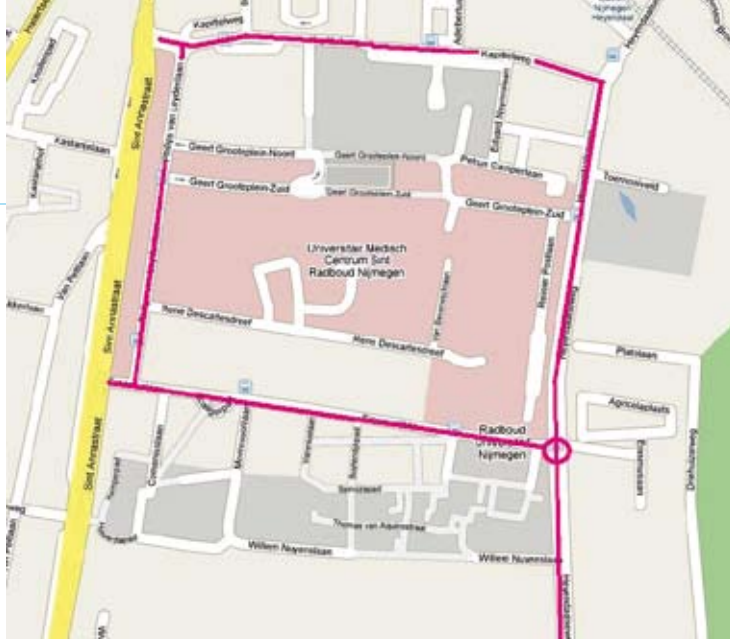
28 januari, 13.30 uur: promotie drs. R.J.F. Melis (Med.Wet.) 'Caring for vulnerable older people who live in the community'.

28 januari, 15.30 uur: promotie mw. drs. M.C. Verweij (FNWI) 'Habitat linkages in a tropical seascape. The use of mangrove and seagrass habitats by juvenile reef fishes and their migration to the coral reef'.

29 januari, 15.30 uur: promotie drs. A.C.J. Geerts (Let.) 'More about less. Fast Speech Phonology: The Cases of French and Dutch'.

31 januari, 13.30 uur: promotie mw. drs. M.J.W. van den Hoven (Med.Wet.) 'Degradation of glomerular heparan sulfate by heparanase'.

31 januari, 15.30 uur: promotie drs. M. Streijger (Fil.) 'Johannes Buridanus' commentaar op 'de genatione et corruptione'. Editie en inleidende studie'.

Verkeerssituatie campus wordt gewijzigd

Na de zomer zullen de wegen rondom de campus worden opgeknapt en heringericht. De T-splitsing Erasmuslaan-Heyendaalseweg wordt een rotonde. Daarnaast komen er vrijliggende fietspaden langs Erasmuslaan, Heijendaalseweg, Kapittelweg en P.van Leijdenlaan. De plannen voor de vier wegen zijn nog voorlopige ontwerpen. Het werk zal ongeveer anderhalf jaar duren. Om overlast te beperken wordt er steeds één weg aangepakt, er zal altijd in één rijrichting verkeer mogelijk blijven.

Op 22 januari is er een inloopdag van 12.00 tot 20.30 uur in het Bouw Informatiecentrum van het UMC St Radboud, Geert Grootplein 24, waar de plannen met de nieuwe inrichting van de wegen te zien zijn. Medewerkers van de gemeente zijn aanwezig voor meer informatie over de nieuwe inrichting en de aanpassing van het groen, etc.

www.radboudnet.nl en www.nijmegen.nl.

Externe Relaties wordt International Office

Sinds 1 januari is International Office de nieuwe naam van Externe Relaties, zowel in het Nederlands als Engels. Tegelijkertijd met de naamsverandering zijn ook de Nederlandstalige (www.ru.nl/io) en Engelstalige (www.ru.nl/io/english) websites aangepast en is de inhoud geactualiseerd.

Vanaf 15 januari veranderen de e-mailadressen in ...@io.ru.nl. Het algemene e-mailadres wordt internationaloffice@io.ru.nl

www.ru.nl/io

Vacatures

Kijk voor vacatures en uitgebreide informatie op: www.ru.nl/vacatures

Deze week onder meer:

- **Hoofdredacteur VOX/Voxlog (0,8 fte)**
Communicatie Cluster Ondersteuning
- **Functioneel/inhoudelijk beheerder Voorlichting Informatie Systemen (0,8 fte)**
Dienst Studentenzaken Cluster Ondersteuning
- **Promovendus Unconscious-lab (1,0 fte)**
Faculteit der Sociale Wetenschappen
- **Editorial Assistant for the journal 'Regional Studies' (0,6 fte)**
Faculteit der Managementwetenschappen

* Voor interne vacatures, kijk op www.radboudnet.nl/vacatures

Colofon

Vox is het tweewekelijks onafhankelijk magazine van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie-adres: Comeniuslaan 6. Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Fax: 024-3612874.

E-mail: redactie@vox.ru.nl. E-mail Vox Campus:

voxcampus@communicatie.ru.nl

studenten: www.voxlog.nl

medewerkers: www.radboudnet.nl/vox-online

Redactie: Patricia Veldhuis (hoofdredacteur),

Carin Bökkerink (Vox Campus), Paul van den

Broek, Anne Dohmen (eindredactie), Rob

Goossens, Marjolein Pijnappels, Martine Zuidweg

Medewerkers: Stephan L. Borggreve, Anouk

Broersma, Gaby van Cauil, Bregje Cobussen,

Jacqueline van Dongen, Jaap Godrie, Alex van der

Hulst, Roel Neijts, Oscar Paling, Bea Ros,

Ilse Schuurmans, Teun Verberne, Ruud Vos,

Ron Welters, Anna van de Weygaert,

Christiaan de Wit

Columnisten: Mgt, Peter van der Heiden,

Henk van Houtum, Lisa Westerveld

Fotografie: Dick van Aalst, Bert Beelen, Duncan

de Fey, Erik van 't Hullenaar, Marco Ticheler,

Gerard Verschooten

Illustraties: Miesjel van Gerwen, Merlijn Draisma,

Michiel Visselaar

Redactieraad: drs. R. van den Brink, prof. dr.

F. Corstens, dr. E. Denessen, dr. J. Linssen,

W. Scholten, prof. mr. P.J.P. Tak, J. de Vos

Vormgeving en opmaak: Nies en Partners bno,

Nijmegen

Advertenties: Bureau van Vliet 023-5714745,

zandvoort@bureauvanvliet.com. Redactie Vox

024-3612112, advertentie@vox.ru.nl.

Abonnementen: Personeelsleden, studenten:

€ 25,- o.v.v. student- of personeelsnummer

Overigen: € 35,- over te maken op gironummer

2367526 o.v.v. Stg. KU Radboud Universiteit

Nijmegen Vox.

Adreswijzigingen: Abonnementenadministratie

Vox, Postbus 9102, 6500 HC Nijmegen,

tel: 024 - 3615984

Druk: Thieme MediaCenter Nijmegen

Foto omslag: Bert Beelen

Vox Campus

Vox Campus verschijnt in Vox onder verantwoordelijkheid van de afdeling Communicatie van de Radboud Universiteit Nijmegen.

Redactie: Carin Bökkerink (coördinatie),

Kelly Huijsmans, Karen Thoms

Redactieadres: Comeniuslaan 6, Postbus 9102,

6500 HC Nijmegen. Tel: 024-3612112.

Mededelingen of berichten voor Vox Campus kunt u sturen naar: voxcampus@communicatie.ru.nl

De deadline voor het aanleveren van berichten in

Vox Campus is woensdag om 14.00 uur in de

week voor verschijning. De volgende Vox Campus

Hoogleraar sociale psychologie Roos Vonk (47), tweede in de Mediatop 2007, woont samen met haar hond Dazzle (1) in Berg en Dal. Ze kijkt uit op het bos, waar ze elke dag een uur wandelt. In de tuin dartelen twee konijnen.

Huisgenoten

Hondje Dazzle volgt Roos op de voet als ze even de keuken induikt om thee te zetten. Roos: "Honden zijn vrolijk, ze hebben zo'n plezier in het leven. Hij gaat overal mee naartoe, het gaat tegen mijn gevoel in Dazzle alleen thuis te laten. Een hond is zo'n sociaal dier. Ik kan me niet voorstellen zonder dieren te leven, als kind had ik al dieren. Ik wilde graag dicht bij de natuur wonen. Daarom heb ik dit huis aan de mooie, bosrijke kant van Nijmegen gekocht. De plek is ideaal, ik loop zo het bos in. Toch ben ik op zoek naar een ander huis. Ik vind het hier niet stil genoeg. In de zomer is er altijd wel iemand aan het klussen. Ik raak snel geïrriteerd door geluid. Het verbaast mensen dat ik die rust opzoek, ik ben een druk persoon. Maar ik heb die rust juist nodig om de boel gaande te houden."

"'s Avonds zet ik steeds vaker de telefoon uit: nu ben ik aan de beurt, denk ik dan. Werk en privé zijn bij mij helemaal niet gescheiden. Ik vind dat soms wel eens vervelend. Ik heb een eigen coaching- en adviesbureau en dat doe ik hier in de serre. Ik doe bijna alles vanuit huis. Dat vind ik ook wel weer prettig, zo kan ik mijn eigen tijd indelen. Ik sta op wanneer ik wil en werk dan tot het af is. Omdat ik het zo druk heb, heb ik besloten zo veel mogelijk uit te besteden. Ik heb een

huishoudhulp, een tuinvrouw, een hondentrimmer, een *personal assistant*, een boekhouder, een manicure, een timmerman en een secretaresse. Klinkt decadent, maar anderen doen gewoon waar ik niet goed in ben."

"Van koken houd ik niet, ik vind het absurd dat het koken vaak langer duurt dan het eten. Heel vaak heb ik al met iemand ergens gegeten als ik thuiskom. Als ik kook, kook ik altijd heel veel, zodat ik het kan invriezen. Ik snack ook heel vaak, ik ben gek op antipasti en tapas. Dat eet ik vaak als ik thuiskom, met een glas wijn en een boek erbij. Dan ga ik lekker in de stoel voor het raam met de benen omhoog een roman lezen."

In de tuin zien we een konijn onder een afdakje schieten. Omdat er "veel konijnenleed is" heeft Roos Vonk zich over twee konijnen van de opvang ontfermd. Dat Vonk – voorzitter van Stichting Wakker Dier – van de dieren en de natuur houdt, is in huis te zien. De lichte serre staat vol met planten en aan de muren prijken schilderijen van koeien en giraffen. In de hal hangen zelfgemaakte foto's van landschappen – een grote hobby van Roos. /AvdW, fotografie: Duncan de Fey

*Ok met je huisgenoten in Vox?
Mail naar redactie@vox.ru.nl*

